

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Nr. 98 (10641) * 2023 m. gruodžio 23 d., šeštadienis

Kaina - 0,97 Eur

Laba diena

Šiandien – Mėnulio priešpilnis, nuo trečiadienio – pilnatis. Saulė teka 8 val. 40 min., leisis 15 val. 54 min. Dienos ilgumas 7 val. 14 min. Vardadieniai: šiandien – Viktė, Viktorija, Vilas, Vilbutas, Vilbutė, Vilė, Vilgaila, Vilys, rytoj – Adas, Adomas, Gudmina, Gudminas, Gudvainas, Gudvilas, Gudvina, Gudvinas, leva, Jieva, pirmadienį – Gražinė, Gražys, Gražmantas, Gražmantė, Gražvaldas, Gražvyda, antradienį – Gaudilas, Gaudilė, Ginda, Gindas, Gindvilas, Relinda, Stepa, Stepanija, Stepas, Steponas, Steponė, trečiadienį – Dautara, Dautaras, Dautarta, Dautartas, Visalgas, Visalgė, Visbartas, Visbartė, Visdargas, Visdargė, ketvirtadienį – Albutas, Albutė, Algardas, Jaugina, Jauginas, Jaugindas, Jauginė, Vaidilutė, penktadienį – Eigotas, Eigotė, Eigutė, Eigutis, Gaja, Perlys, Sulamita, Sulamitė.

Gruodžio 24 – Šv. Kūčios.
Gruodžio 25 – Šv. Kalėdos.
Gruodžio 26 – Antroji šv. Kalėdų diena.

Kitas „Gyvenimo“ numeris išeis gruodžio 30 d., šeštadienį.

Brangi Mama,

Neliūdėk, Mama, kad metai nuplanojo turtum paukščiai į šiltus kraštus.

Jubiliejų gražų dovanosojo, o dienos verčia vis naujus lapus.

Tebūna jos tik saulėtos ir šviesios, be debesėlio, be piktų audrų. O džiaugsmas nuolat ranką lai ištiesės eis su Tavim gyvenimo keliu.

Garbingo Jubiliejaus proga
Pranciškė LODIENĖ

iš Juodbūdžio kaimo sveikina vyras, dukra ir sūnus su šeimomis.

Artėjant gražiausioms metų šventėms norisi prisiminti šį met patirtas gerumo akimirkas. Už keletą jų esu dėkinga Balbieriškio ligoninės kolektivui, vadovaujamam gydytojos Angelės Sidaravičienės.

„Ačiū“ noriu tarti už tai, kad čia radau viską, ko labiausiai reikėjo kelyje į sveikiną. Ir tai man suteikė ne vienoje didžiausių šalies gydymo įstaigų, o mažoje Balbieriškio miestelio ligoninėje. Zinoma, sakysite: „Savos sienos juk gydo“, bet šiuo atveju ne tik tai.

Kasdien, keturis mėnesius, čia gaudavau po dozę gerumo, profesionalumo, atidumo, atjautos, švarių patalų, skanaus maisto, gaivaus oro gūsių į palatą, šypsena, palaikymą už rankos, žmogišką pažadą, kad viskas tiesiog bus gera... Kur kas daugiau, nei jeina į bet kurio darbuotojo pareigas.

Ne vienerius metus varstant gydymo įstaigų duris mačiau visko: ir nenoro padaryti daugiau, ir rūstaus žvilgsnio, ir abejingumo, ir prastos nuotaikos demonstravimo. Sūkurt – patirtis visiškai priešinga. Komanda pasirengusi padaryti net tai, kas kitur galbūt būtų neįmanoma. Šalia to, pacientams gydytoja Angelė ir likęs personalas čia dovanuoja šiltą bendravimą ir randa būdų, kaip ižiebtis šviesesnės rytdienos vilti.

Kupina dėkingumo širdimi noriu palinkėti Balbieriškio ligoninės komandai, kad šios Kalėdos Jums atneštų savų stebuklų – išsišpręstų senos bėdos, pavyktų susiburti su artimaisiais prie stalo, palatose būtų ramu, būtumėt sveiki, laimingi, mylimi ir tikėtumėte, kad žengia dar geresni metai. Dar kartą ačiū Jums.

Nuoširdžiausiai – buvusi pacientė Pranė Kalėdienė

Kurioje vietoje įkaitų klausimas?
2 p.

Jaunąjį maltietę Luką mama nuo mažens mokė, jog už gerą gerumu 3 p.

Veiverių mokytoju seminarija bus pristatyta elektroninėje erdvėje 4 p.

Gyventi prasmingai šeimoje ir bendruomenėje – ne taip maža... 6-8 p.

Nemunėlis 9 p.
Mano vaikystės ir mūsu šeimos Kalėdos... 10p.
Po balto Angelo sparnu 11p.

— Kalėdos – gražiausia metų šventė! —

Brangieji,

gražiausiu metų laiku, kai sutviska miestų aikštės, o galvėse surmuliuoja praeiviai, noriu palinkėti sustoti... Įsiklausyti, pamatyti, pajauti. Būti šiek tiek atidesniems savo artimajam, kantresniems kolegom, draugiškesniems nepažiūlamajam.

I naujus metus keliaukime su dėkingumu, bendryste ir meile.

Lai artėjančios šventos Kalėdos ir Naujieji metai atneša į Jūsų namus pilnatvę, darną ir gerą nuotaiką. Būkite sveiki ir laimingi!

Prienų rajono savivaldybės meras *Marijė* Alvydas Vaicekauskas

Mielieji,

Šv. Kalėdų išvakarėse Betliejaus žvaigždė nušviečia kelią į mūsų namus. Viltingai ir džiugiai skamba bažnyčių varpai. Linkime Jums, kad bendrystės jausmas lydėtų ne tik per šventes, bet nepaliktų mūsų šeimų ir artimųjų, mūsų bendruomenių, mūsų Valstybės kasdienybėje.

Tegul šv. Kalėdos dovanaja šviesią viltį ir ramybę Jūsų namams.

Tegul bus saugūs ir prasmingi 2024-ieji!

Stiprybės ir taikos kovojantiems Ukrainos žmonėms!

Pagarbiai
LR Seimo narys Andrius Kupčinskas ir
Prienų rajono tarybos narys Jovydas Juocevičius

Mielieji Želkūnų - Vyšniūnų seniūnaitijos ir visos Stakliškių seniūnijos žmonės!

Sveikinu su Didžiosiomis metų šventėmis. Linkiu laimės ir sveikatos Jums ir Jūsų šeimoms. Tegul viltis ir tikėjimas palaiko mus, suteikia jėgų, išmoko mylėti šalia esančius žmones.

Juozas Majauskas

Želkūnų - Vyšniūnų seniūnaitijos seniūnaitis

Kurioje vietoje įkaitų klausimas?

Izraelio valstybės palestiniečių teroristų grupuotei „Hamas“ š.m. spalį paskelbtas karas vyksta jau veik 80 dienų. Jo metu žuvo beveik pusantro šimto žydų karių (Nuo spalio d. žuvusių karių skaicius artėja prie pusės tūkstančio) ir, kaip tvirtina „Hamas“ kontroliuojama sveikatos apsaugos ministerija Gazos ruože, dešimtys tūkstančių palestiniečių.

Teroristų žinioje vis dar tebėra daugiau nei 130 teroro išpuoliu metu pagrobtą izraeliečių įkaitų, tarp kurių moterys, vaikai, senjorai ir kariškiai.

Islaivinti juos – vienas pagrindinių deklaruojamų Izraelio kariuomenės vykdomos karinės operacijos tikslų. Šalia kito, kuris įvardijamas kaip „Hamas“ grupuotės ir jos režimo visiškas sunaikinimas, išskaitant fizinį „Hamas“ lyderių sumedžiojimą „bet kur pasaulyje“.

Taip teigia Oficialieji Izraelio lyderiai (taip pat ir premjeras Benjaminas Netanjahu) ir kariuomenės atstovai.

Prieš porą savaicių kelias dienas trukusiu paliaubų metu Izraeliui pavyko išlaivinti daugiau nei šimtą pagrobtų įkaitų (Izraelio piliečių bei užsieniečių). Nuosaikios nuomonės tebesilaikantis tvirtina, esą tik dar vienerios paliaubos gali padėti pagrobtuosius išvaduoti, mainant juos į Izraelio kalėjime laikomus palestiniečių kalinius. Oficialios pozicijos rėmėjams tokia nuomonė nepatinka. Jie tvirtina, kad tik kariniai smūgiai gali priversti „Hamas“ derėtis dėl įkaitų išlaivinimo.

Tačiau tiesa yra tokia, kad nuo pat karo operacijos pradžios Izraelio kariuomenėi jėga pavyko išlaivinti tik vieną įkaitę – moterį kariškę. Maždaug prieš savaitę kita tu pačių įkaitų drama baigėsi tragedija. Trys tarp pagrobtų buvę Izraelio kariškiai kažin kaip sugebejo išlaivinti nuo savo saugotojų. Jie sugebejo atrasti baltą audeklą ir išsirengę ligi pusės (kad Izraelio pajegos neįtarčiai turint savižudiskų kėslų) įėjo link kariuomenės pozicijų šaukdami hebrajų kalba, kad yra saviškiai. Tačiau išgainiuvi visi trys buvo kariuomenės nukauti.

Tyrimą atlikusi Izraelio kariuomenė pareiškė, kad įkaitus nušovę kariai pažėdė instrukcijas (esą draudžiama naudoti ginklą prieš baltą audeklą iškėlusius asmenis, net jeigu jie – prieš kariškiai ar teroristai). Vis dėlto tokie paaiškinimai nė kiek neįkvėpė įkaitų artimujų Izraeliye, kurie taip pat ir šia proga susirinko į dar vieną mitingą Tel Avive, o Jeruzalėje šalia Izraelio kariuomenės generalinio štabo surenge permanentinį piketą.

Įkaitų giminaičiams toli gražu neatrodo, kad pagrobtų išlaivinimas yra prioritetinis kariuomenės tikslas. Skirtingai nei oficialiai sakoma.

Dešiniųjų pažiūrų izraeliečiai tvirtina suprantys tų žmonių godas, tačiau visa valstybė, jų požiūriu, neturėtųapti tų godų įkaite. Nors teigia suprantą įkaitų artimujų skausmą, vis dėlto nepilno pusantro šimto žmonių artimujų nuomonė neturėtų įkaitais paversti visų beveik 10 mln. šalių gyventojų. O taip gali įvykti, jeigu Izraelio politikai rodytu iniciatyvą derėtis su teroristais. Toks ir yra „Hamas“ tikslas. Be to, dešiniųjų pažiūrų žmonės sako, esą „maintryminė“ (suprask, į kairę linkusi) Izraelio žiniasklaida ignoruoja faktą, kad tarp įkaitais laikomų žmonių artimujų yra ir tokiai, kurie kategoriskai pasisako prieš, kad Izraelio kariuomenė darsyk nutrauktų ugnį ir lauktų naujos įkaitų išlaivinimo iniciatyvos iš teroristų. Nors tokiai požiūrių iki šiol skelbta nebuvu.

Tiesą sakant, iš šių pažiūrų žmonių vis labiau girdisi užuominin, esą būtų geras pasiekimas, jeigu kariuomenei pavyktų išvaduoti bent dalį dar likusiu teroristų nelaisvėje.

Kairesnių pažiūrų žmonės savo ruožtu teigia, kad valdantieji politikai šiuo atveju turėtų mažiau galvoti apie 10 mln. izraeliečių, o apie silpniausius – 130 vaikų, moterų, senjorų ir kariškių, kurie esti siaubingoje padėtyje. Be to, B. Netanjahu yra šlykštus politikas, todėl jis ir visa jo dabartinė dešiniųjų vyriausybė netrukdomi galėtų eiti šunims šoko pjauti. Nes didžiai būtent dabartinis premjeras sukūrė tą padėtį, kurioje dabar atsidūrė žydų valstybė.

Situacija Izraeliye šiek tiek primena 1991-uosius Lietuvoje, kada sausio krizės metu kai kurie politikai kvietė žmones rinktis prie strateginės svarbos objekto Vilniuje, iš Aukščiausiosios Tarybos tribūnos tvirtino, esą sovietų kariškiai saudo nebent tuščiais šoviniais (jų kalbas transliavo radijas). O tuo metu į sostinės morgus jau buvo gabemani nukauti televizijos bokšto gynėjai.

Užsienyje gyvenančius prieniskius meras kviečia susitikti

Šventiniu laikotarpiu daug išvykusių gyventi ar dirbti į užsienį gržta į gimtajį kraštą pas artimuosius. Prienų rajono savivaldybės meras A. Vaicekauskas kviečia užsienyje gyvenančius kraštiečius susitikti ir pabendrauti – pasikalbėti apie rūpimus problemas, pasidalinti mintimis apie mūsų kraštą ir jo vystymo perspektyvas, ateities planus ir visus rūpimus klausimus.

Norinčius prašom registruotis telefonu +370 319 61102 ir susitarti dėl patogiausio laiko nurodytomis dienomis.

PRIENAI

**UŽSIE NYJE GYVENANČIUS PRIENIŠKIUS
MERAS KVIEČIA SUSITIKTI!**

GRUODŽIO 27-29 D.
SAUSIO 2-5 D.

Susitikimams prašom registruotis iš anksto tel. +370 319 61102

Metai ūkininkams nepašykštėjo išbandymu...

2023-ieji ūkininkams nepašykštėjo išbandymu. Ypač sunkus metas buvo gyvulininkystės sektorui. Metai prasidėjo pieno krize, o už poros mėnesių kailinių žvėreliai augintojai išgirdo nuosprendį, kad jų verslai už poros metų bus uždaryti. Nors metai buvo tarisi amerikietiški kalneliai, Žemės ūkio rūmų (ŽŪR) pirmininkas dr. Arūnas Svitodus sako, kad šiemet žemdirbiams pavyko susitelkti ir suremti pečius ginant bendrus interesus.

Pienininkams itin sudėtingi metai

Tai, kad šie metai buvo lydėti pakilimų ir nuosmukių, sutinka dr. A. Svitodus. Jis prisimena, kad jau pirmieji mėnesiai nepašykštėjo sunukumų pienininkams. „Metai prasidėjo su gausybe iššūkių. Visi pamename prasidėjusių pieno krizę, vasario mėnesį pieno gamintojai žmonėms dalino pieną reaguodami į rekordiškai kritusias pieno supirkimo kainas. Ūkininkai protestavo, žmonėms nemokamai dalino pieną. Tuomet situacija buvo tikrai įtempta, reikėjo kartu ieškoti sprendimų. Ir šiuo, ir kitais klausimais teko nemažai dirbti su ministerijomis, Europos Komisija. Galiausiai išeita iš gilios duobės, tačiau pasiekės šiam sektorui juntamos, karvių bandas mažino nemažai ūkių“, – apgailestavo ŽŪR pirmininkas.

Pasak jo, ne vienas šalies pieno gamintojas norėtų tokios tvarkos, kuri galioja Ispanijoje, Airijoje, Kanadoje, kai už superkamą pieną mokama kaina neturėtų būti žemesnė už savikainą. „Daugelis šalių savo įstatymus sureguliuoja taip, kad ūkininkai būtų labiau apsaugoti, o kartu būtų palaikomas ir gyvibiškai svarbus sektorius, šiuo atveju – gyvulininkystė. Lietuvoje gyvulių auginimas visada buvo prioritetas, nuo seno garsėjame kaip gyvulių augintojų kraštas. Jeigu to neįslai-kysime, prarasime daļą savo identiteto. Mes nebusime grūdininkystės kraštu, nes tiesiog neturime tiek derlingų žemės kaip kitos Europos šalys, todėl turime dėti visas pastangas, kad pieninės karvės, kiaulės ir kiti gyvūnai kaimo išliktu“, – ištikinės dr. A. Svitodus.

Niekas neprarasta

Ne tik pieno ūkiams, bet ir kailinių žvėreliai augintojams šie metai buvo sunkūs. Nokdauną patyrė kailinių žvėreliai fermos, Seimui priėmus įstatymą, kad nuo 2027 metų Lietuvoje kailinių žvėreliai verslas bus uždraustas. „Seimas apsisprendė drausti verslą, kuris kaimo sukurė daug darbo vietų. Tačiau gyvename su viltimi. Kitais metais keisis valdžia Lietuvos Seime, pokyčiai laukia ir Europos Parlamente, todėl niekas neprarasta, tikimės, kad nauja valdžia su didesniu jautrumu atsigrež iš kaimo problemas“, – vėlėsi ŽŪR pirmininkas.

Daugiamečių pievų atkūrimo klausimas negali būti sprendžiamas dirbtinai

Pavasarį taip pat netrūko suėmėties prasidėjus pasėlių deklaracijoms. Buvo įvesta nemažai naujovių, sukurtos ekoschemos žemdirbiams kėlė daug neaiškumų.

Daugiau klausimų nei atsakyti šiaisiai metais ūkininkai turėjo ir dėl daugiamečių pievų atkūrimo klausimo. 2023 m. sumažėjus daugiamečių pievų santykiui daugiau nei 5 proc., palyginti su 2018 m. referenciniu santykiu, atsirado prievolė atkurti daugiametės pievas paraiškėjams, kurie, remiantis trejų ankstesnių metų paraškų duomenimis, suarė ar kitaip pakeitė daugiametės pievas. Nacionalinė mokėjimo agentūra nuo gruodžio 13 d. apie tai pradėjo informuoti paraiškėjus individualiai pranešimais. Pareiškėjas, Daugiamečių pievų atstatymo žemėlapje nustatės, kad suartas plotas yra jo deklaruojamas, gali matyti, koks yra suartoto ploto dydis ir kokią suarto ploto dalį reikėtų atkurti. Tai padaryti reikia iki 2024 metų savo paraiškos pateikimo dienos, o ne bendo paraškų priėmimo laikotarpio pradžios.

Tačiau dr. A. Svitodus atviras – atkurti daugiametės pievas be gyvulių netikslinga. „Dirbtinai atstatyti pievas įmanoma, tačiau mes turime turėti ilgalaikį tikslą – saugoti šiuos plotus, kurie būtų tikslinai išnaudojami auginant gyvulius. Jei to nebus – maža naudos iš pievų atstatymo. Turime parengti tokias priemones, kurios būtų nukreiptos į gyvulininkystės išlaikymą ir plėtrą. Pievos gali ir turi pasitarnauti šio gyvibiškai svarbus sektorius išlaikymui, o ne žaliosios trąšos gamybai“, – neabejoja pašnekovas.

Būtina rengti prognozes

Šie metai taip pat pirmieji, kuo metų vykdomas Lietuvos žemės ūkio ir kaimo plėtros 2023–2027 m. strateginis planas. Dr. A. Svitodus pripažino, kad šis dokumentas iš esmės buvo parengtas gerai, tačiau jis pasigedo parengtos analizės ir prognozijų, kurios aiškiai parodytų, kokį rezultatą turėtų duoti numatytių priemonės skatinant ūkininkus ir jų gamybą. „Darbar jau matome, kad kurios numatytių priemonės visiškai neatitinko numatytių tikslų ir norėto poveikio nepadarė, – kalbėjo jis pabrėždamas, kad parengta strategija turi būti reguliarai peržiūrima ir tobulinama. – Už žemės ūkį atsakingas eurokomisaras

Janušas Vocechovskis yra ne kartą minėjęs, kad šis dokumentas turėtų būti tikslinamas šalyse pagal poreikių, prieikus net ir kartą per pusmetį. Todėl turime nuolat sekti situaciją, stebėti, kaip veikia pasiūlytos priemonės, konsultuotis su ūkininkais, burtis į diskusijas ir teikti konstruktivius siūlymus, kaip būtų galima tobulinti Strateginių planų.“

Parama turi garantuoti stabilumą

ŽŪR pirmininkas pabrėžė, kad kuriamos žemės ūkio ir kaimo plėtros strategijos, o kartu su ja parengtomis priemonėmis, teikiama parama, ūkininkams tai turi garantuoti stabilumą. Pasak jo, vis dar daug kalbama, kad reikia remti šeimos ūkius, mat jie kuria didelę priėtinę vertę, kuria darbo vietas kaiame, palaiko regionų gyvybingumą. „Tačiau turime būti atviri ir pripažinti, kad mūsų šeimos ūkius pasiekia tik maždaug pusė lėšų nuo tu, kurias gauna mūsų kaimynai lenkai ar vengrai, čekai. Taip pat Lietuvoje mokama parama už pirmuosius hektarus yra gerokai mažesnė nei minėtose šalyse. Labai apmaudu, kad mes niekaip neapribojame stambų žemės ūkio korporacijų plėtimosi. Būtina sudėti saugiklius, kurie apsaugotų smulkesnius ūkius. Šiemet dėjome daug pastangų, kad parama pasiekėtų daugiau šeimos ūkių, tų, kuriems parama iš tiesų reikalinga. Kitamet toliau dirbsime tam, kad šeimos ūkius pasiekėtų gausėsnis finansavimas. Tai yra vienos svarbiausių mūsų veiklos prioritetai kaitais metais“, – akcentavo ŽŪR pirmininkas.

Dr. A. Svitodus priminė, kad šiemet politikai išgirdo šeimos ūkių ir jaunujų ūkininkų raginimus atkreipti dėmesį į spragas, esančias žemės išsigijimo įstatyme. Ūkininkai jau kuris laikas pastebi, kad galiojantis įstatymas pilnas spragų, verslininkai išmoko rasti landas ir taip savo rankose sukaupė žemės plotus, didesnius nei 500 ha. Nors tai kurį laiką buvo tarsi vieša pa-slaptis, regis, Žemės ūkio ministerija drauge su Aplinkos ministreria pagaliau išgirdo žemdirbių savivaldos organizacijas. Išanalizavę susidariusių situaciją, jie imasi lopysti paliktas skyles įstatyme. „Darbo nusimato daug, būtina telkti jėgas, stebėti, kaip bus taisomas šis įstatymas. Jis kertinis, norint sustabdyti stambų žemvaldžių plėtrą“, – tikino ŽŪR lyderis.

Parengta pagal LR Žemės ūkio rūmų informaciją

Mielieji,

Evangelija pagal Luką mums pasakoja apie Marijos ir Juozapo kelionę į Betliejų prieš Jėzaus gimimą. Imperatoriaus Augusto nurodymu, kaip minima Evangelijoje: „Taip pat ir Juozapas éjo iš Galiléjos miesto Nazareto į Judejā, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir giminés“ (Lk 2, 4). Pašaukimas priimti kūdikį, kurio atėjimą į šį pasaulį apreiškė Viešpaties angelas, Marijai ir Juozapui, be abejo, kélė daug rūpesčių. Nelengvas iššukis pirmagimio laukiančiai Šventajai Šeimai buvo ir varginanti kelionė į Betliejų. Galiausiai po nelengvos kelionės pasiekus Betliejų, šiuo išskirtiniu jų gyvenimo momentu net nebuvo, kur apsistoti. Tokiomis aplinkybėmis Marija ir Juozapas pirmieji iš žmonių pasitiko į pasaulį atėjusį Pasaulio Atpirkeją.

Mūsų dienomis, žinodami Jėzaus gimimo aplinkybes, jo vykdytą žmonijos atpirkimo misiją, daug palankiau nei anot meto žmonės į savo širdis ir namus priimame gimstantį Kristū. Siekiame būti jam svetingi, jį sutinkame šventiškai. Apsitvarkome, papuošiame namus, bažnyčias, viešas erdves. Toks jo pasitikimas mus apdovanovo ir ypatingu, tik šventoms Kalėdoms būdingu džiaugsmu, ramybę, geranoriškumu. Betliejaus kūdikį Kristū sutinkame viltingai. Jo pasitikimo metas tampa ypatingu dangaus malonės laiku, jis gaivina ir stiprina mus. Kartu šventų Kalėdų laikas sušildo, atgaivina mūsų tarpusavio santykius šeimose, draugų, pažiastamų rate, bendruomenėse. Šis maloningas metas gydo vidinius sužeidimus, moko palankiai žvelgti į kiekvieną mums artimą žmogų.

Minėdami Kristaus gimimą ir švēsdami ši palaimintą laiką, taip pat mielai, geranoriškai ištisiamė ranką ir vienišiem, sunkumus patiriantiems, kenčiantiems žmonėms. Kaip Dievas nužengia gelbėti žmonijos, parodydamas nepaprastą palankumą jai, taip ir mes, jo maloningumo paskatinti, bent maža dalimi siekiame iškūnysi gerumą, meilę artimų.

Šis Kalėdų laiko virsma mums kartu atskleidžia ir tai, kas esmingai svarbu mūsų tikėjime, būtent: Dievas yra su mumis, jis ateina dėl mūsų, jis įkūnija dievišką meilę ir galingesnumą. Jis tampa vienu iš mūsų, nes jam esame svarbūs. Jei gyvenime siekiame prasmingumo, aukštesnių dalykų, jei išgyvename amžinybės ilgesį, jis yra kartu su mumis. Nors ir žino mūsų ribotumą, pakilimus ir nuopuolius, bet dėl to neatstumia mūsų. Taip džiugi Kalėdų šventė padeda perprasti, kad Dievas visada su mumis. Ir šviesiaisiais momentais, ir išbandymų metu, ir ligoje, ir senatvėje. Kalėdų šventė mus patinka: Dievas mato mūsų vargus ir džiaugsmus ir nori, kad mes tai žinotume.

Buvimo su mumis žinią Viešpats sustiprina ir išskirtiniu nusizeminimu, nes į pasaulį ateina vargingoje aplinkoje: net užėigoje Marijai su Juozapu nebuvo vietas. Jo dieviškos didybės nesumenkino kuklus piemenų ir gyvulėlių prieglobstis, ēdžios, galbūt šiek tiek šieno jose. Kaip jo dieviškumas dangišku spindesiui nušvietė ir šią kuklių buveinę, taip gali nušviesi ir kiekvieno iš mūsų sielą, kad ir kokia ji būtų – ar prislėgtą nuodėmės naštos, ar varginama liūdesio, ar ilgesingai siekianti gėrio. Taip Viešpats skatina mus būti drąsiems ir jį priimti nedvejant, nes jis dovanaja visą save – nuo kūdikiško silpnumo ēdžiose iki žeminančios mirties ant kryžiaus.

Tegul, visa tai geriau perprantant, šios šventos Kalėdos mus augina ir mūsų gerais darbais, Dievo ir artimo meile. Kadangi per Kalėdas švenčiame Jėzaus, dovanojančio save, gimimą, kartu su trimis išminčiais dovanokime Jam brangias dovanas.

Kokios jū pačios brangiausios? Tai trys dieviškos dorybės – tikėjimas, viltis ir meilė. Šias dovanas brandinkime kasdienybėje ir dosniai dalinkime jū labiausiai stokojantiems, kuriuose atpažinsime nepriimtą, atstumtą, nesuprastą Kristū.

Taip švēsdami Viešpaties gimimą, vis labiau atrasime iš jo plaukiančią ramybę, galingesnumą, viltį ir meilę. Tai mus vis labiau augins tikėjimu ir brandins supratimą, kad jis yra Gerroji Naujiena, atnešanti tikrą paguodą, džiaugsmą, amžinybės viltį.

Nuoširdžiausiai sveikinu visus sulaukus ypatingo malonės meto – Viešpaties gimimo. Atėjusio į pasaulį Kristaus šviesa teapviečia kiekvieną iš mūsų.

Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila

Koks tu ir aš – tokia Lietuva

Kas, jei ne mes? Kada, jei ne šiandien

Projektą remia
SPAUDOS,
RADIVO IR
TELEVIZIJOS
RÉMIMO
FONDAS

Jaunąjį maltietę Luką mama nuo mažens mokė, jog už gerą gerumu atsilyginama

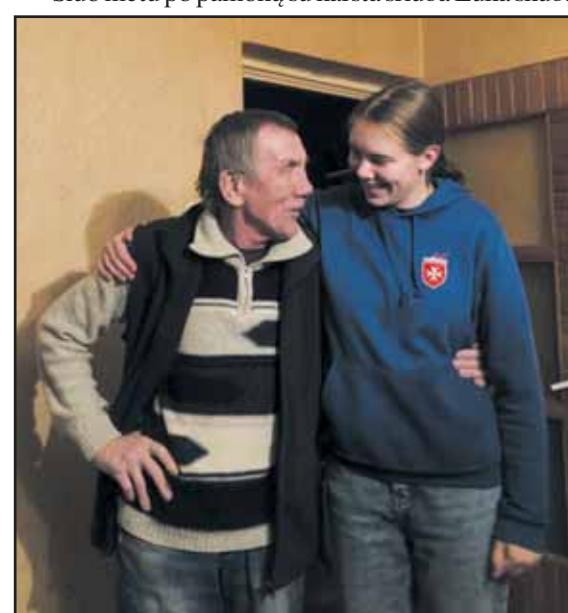
Sakoma, kad Kalėdos – tai gerumo ir stebuklų metas, tačiau yra žmonių, kurie mažus stebuklus kuria visus metus. Ir vienas iš jų – tai jaunoji maltietė iš Prienų Luka UOGINTAITĖ.

Nors Lukai dar tik šešiolika, jos gerų darbų kraitėje jau yra ir išgelbėta gyvybė, ir kiti reikšmingi darbai, už kuriuos gruodžio pradžioje Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (SADM) bei platformos „Sava“ organizuotame renginyje „Kartu savanorystėje“, skirtame pagerbti atsidavusių savanorių, prieniskai įteikta SADM ministrė Monikos Navickienės padėka.

Jau šeštus metus savanorystės kelio einanti jaunoji maltietė iki šiol gerai pamena, kad noras padėti kitiams užgimė dar vaikystėje, matant muzikos mokytojos, Prienų jaunuju maltiečių vadovės Linos Suchorukovienės ir jos telkiamų jaunuju savanorių pavyzdį ir nuoširdžią pagalbą tiems, kam jos labiausiai reikia. Tiesa, tuomet tapti jaunuju maltiečių dalimi ir savarankiškai lankytis likimo nuskriaustus žmones

Luka buvo per jauna. Tačiau, matydama gerumo priplūdytą širdelę, mokytoja Lina sutiko mergaitę pasiūlti su savimi lankytis senoliu. O dar po metų, tapusi jaunaja maltietė, Luka pas vienišus senelius su karštos sriubos dubeneliu jau galėjo užsuktį ir viena, ir tai su meile daro iki šiol.

Šiuo metu po pamokų su karšta sriuba Luka skuba

Luka ir jos lankomas senelis Kirilas.

Už indėli plėtojant Maltos ordino pagalbos tarnybos veiklą, savanorystę, maltietiškų vertybų puoselėjimą ir skliaudą, pagalbą pažeidžiamiesiems žmonėms/žmonėms su negalia Lukai Uogintaitei įteikta SADM ministrė Monikos Navickienės padėka. Nuotraukoje (iš kairės į dešinę): Maltos ordino pagalbos tarnybos generalinis sekretorius E. Regelskis, savanorė L. Uogintaitė, buvusi Jaunuju maltiečių vadovė N. Sukauskaitė, SADM ministrė M. Navickienė ir Lietuvos jaunuju maltiečių vadovė R. Brūzgaitė.

pas Kirilą, su kuriuo mergina užmezgė draugystę dar karantino laikotarpiu. Kirilas yra ukrainietis, tačiau į Lietuvą jis atvyko ne bégdamas nuo karo, o meilės vedinas kadaise pasirinko žmonos giminę Lietuvą.

Likimas Kirilo negailėjo visą gyvenimą, mat kadaisi išgyvenęs tremtį Sibire, šiandien Kirilas gyvena tik su vienintele drauge – netikėtai prieš 10 metų atklydusia papūgėlę, o jo gaunama pensija tokia maža, kad dažnai pinigelių neužtenka net būtiniausiemis produktams. Todėl kas savaitę su šilta sriuba pas jį užsukanti savanorė – tai tikras pragiedrulis nelengvoje senolio kasdienybėje.

„Pamatęs mane pro langą, Kirilas jau laiptinėje mane pasitinka su išskėstomis rankomis bei šilta šypsena“, – sako jaunoji maltietė, pridurdama, jog kartais pats savanorių apsilankymas seneliams būna daug svarbesnis nei jų atnešta šilta sriuba. Todėl aplankiusi Kirilą Lukas neskuba namo ir prie arbato puodelio stengiasi išklausyti vienią širdį.

Ir nors kaskart matyti vienatvę yra be galio sunku, o savanoriška veikla pareikalauja daug emocinės ištvermės, paauglė pripažįsta, jog nuoširdi senelių šypsena, jų džiaugsmo ašaros suteikia savanorio „darbu“ prasmės ir motyvuoją daryti gerą dar daugiau. Lukas, kaip vaikystėje Lukų auklėjo mama, už gerą geru atsilyginama... Todėl ir šv. Kalėdų ir Naujuju metu proga Lukas visiems linki pripildyti savo širdis nuoširdumu ir nepamiršti gerų darbų.

Rimantė Jančauskaitė

Nuotraukos iš asmeninio L. Uogintaitės archyvo

Advento susitikimas „Štai Jis ateina“

Vilkaviškio vyskupijos Šeimos centras pakvietė šeimos centro savanorius ir vyskupijos šeimas į Advento susitikimą „Štai Jis ateina“ (Gg 2, 8), kuris vyko Prienų Kristaus Apsireiškimo parapijos namuose. Iš Prienų susirinko šeimos iš įvairių vyskupijos vietų: Vilkaviškio, Alytaus, Marijampolės, Prienų, Kauno rajonų.

Dienos impulsas prasidėjo šloviniu ir Dievo Motinos komandos porų Virginijos ir Tomo Jundulų bei Erlando Bartulio liudijimais apie tai, kaip klostėsi jū ir Dievo meilės istorija. Jie taip pat pristatė Dievo Motinos komandos judėjimą. Savo ižvalgomis ir mintimis, skirtomis šiam liturginiui laikui, pasidalino ir Šeimos centro kuratorius kun. Žydrūnas Kulypas. Po pietų parapijos didžioji salė pavirto teatro sale. Sventės dalyviai turėjo galimybę pamatyti Marijampolės Dramos teatro poezijos spektaklį „Giesmių giesmė“, režisierė Milda Mažetytė Antanauskienė.

Vyko Šv. Sakramento adoracija, kurios metu šeimos galėjo šventi susitaikinimo sakramentą bei patirti Dievo malones per užtarimo malđą, kurioje patarnavo „Gvojo vandens“ bendruomenę iš Alytaus. Savo nuostabiomis giesmėmis širdis džiugino šloviniu grupė „Tutus Tuus“. Vilkaviškio vyskupijos šeimos centras

nuoširdžiai dėkoja visiems šventės dalyviams už jū sukurta nuostabiajų jaukių, betarpiskų ir ypatingai šeimyniškų atmosferą. Ritos ir Vytauto Stravinskų šeimos vaikams bei Marijampolės Marijonų gimnazijos 7a klasės moksleiviams Vincentai ir Mėjai už savanorišką pagalbą, vaikų priežiūrą renginio metu. Ačiū Prienų Kristaus Apsireiškimo parapijos klebonui kun. Vaidotui Labašauskui – už renginio priemimą, šilumą, Šv. Mišių auką ir paskelbtą žodį, kavinei „Vėlyvė“ – už labai skanū maistą.

Vilkaviškio vyskupijos šeimos centro informacija

Veiverių mokytojų seminarija bus pristatyta elektroninėje erdvėje

Gruodžio 14 d. Veiverių Antano Kučingio meno mokykloje vyko Istorikų ir kolekcininkų draugijos įgyvendinamo projekto „Veiverių mokytojų seminarijos jamzinimas elektroninėje erdvėje“ pristatymas-diskusija.

Istorikų ir kolekcininkų draugijos nariai **Adomas Miliauskas** ir **Mindaugas Rukas** pristatė projekto rezultatą – duomenų bazę ir informacinių portalą, skirtus Veiverių mokytojų seminarijos istorijai. Projektas iš dalies finansuojamas Prienų rajono savivaldybės Kultūros, sporto, jaunimo, bendruomenių aktyvinimo programos priemonės lėšomis. Prie jo kartu dirbo ir partneriai – Prienų rajono savivaldybės administracija, Prienų krašto muziejus, Prienų Justino Marcinkevičiaus viešoji biblioteka, Lietuvos švietimo muziejus, Veiverių T. Žilinsko gimnazija, grupė aktyvių veiveriečių, kultūros įstaigų, bendruomenės astovų.

Istorikų ir kolekcininkų draugijos nariai surinko dalį archyvinės medžiagos apie Veiverių mokytojų seminariją (1866–1918 m.), vienintelę lietuvių mokytojų rengimo įstaigą iki Pirmojo pasaulinio karo, prisdėjusią prie lietuvių tautinės sąmonės žadinimo, parengusių ne mažai švietėjų, Lietuvai nusipelninusių žmonių – mokytojų, lietuviškų vadovėlių autorių, visuomenės bei kultūros veikėjų.

Devynioliktame amžiuje lietuvių tauta ir kalba atsidūrė ties išlikimo slenkščiu. „Veiverių mokytojų seminarija išmokė Kauną kalbėti lietuviškai. Jei Kaunas nekalbėtų lietuviškai, ar turėtume dabartinę Lietuvą?“ – cituodamas vieną istoriką, apie seminarijos reikšmę kalbėjo **Adomas Miliauskas**. Anot jo, ši įstaiga buvo vienas iš svarbiausių lietuviybės židinių.

Žinoma, kad kas penktas seminarijos absolventas aktyviai prisidėjo prie šalies gerovės, knygnešystės, švietimo sistemos kūrimo. Beveik šimtas Lietuvos karininkų buvo baigę seminariją, trys jų tapo brigados generalais (vienas – lenkų tautybės).

Istorinį Veiverių mokytojų seminarijos kontekstą pristatė Lietuvos švietimo istorijos muziejaus direktorės pavaduotoja **Indrė Bočkutė**. Ji padėkojo už galimybę išstraukti i projektą, pristatyti bent mažą dalį Lietuvos švietimo muziejaus rinkiniuose sukauptos itin turtinės Veiverių mokytojų seminarijos kolekcijos, sudarytos iš įvairių dokumentų, atsiminimų ir fotografijų.

Savo pranešime istorikė akcentavo, jog seminarijos įkūrimas ir veikla, nepaisant rusifikacijos Rusijos imperijos politikos, žymėjo tautinio atgimimo amžių, seminaristų pasipriėsinimą carinei administracijai bei draudimams mokyti lietuvių kalba, ja kalbėti.

Mokytojų pedagoginiai kursai Veiveriuose, remiantis Rusijos caro Aleksandro II įsakymu, buvo įsteigtai 1866 m. Šie kursai 1872 m. pertvarkytai į Veiverių mokytojų seminariją, kuri buvusiame pašto arklių pastate veikė iki 1915-ųjų, vėliau Vilniuje ir Rusijoje. Prie seminarijos veikė pavyzdinė pradžios mokykla, kurią lankė dalis būsimų seminaristų. Šioje mokykloje seminaristai galėdavo atlirkti praktiką. Kursai ir seminarija buvo skirti išimtinai lietuvių valstiečių vaikams, tačiau čia mokėsi ir rusų, lenkų, vo-

kiečių ir žydų vaikai. Per seminarijos gyvavimo laikotarpiu joje parangi 1024 mokytojai, iš jų apie 800 buvo lietuvių.

Veiverių mokytojų seminarija buvo atidaryta rusifikacijos tikslu, siekiant paruošti carinei administracijai lojalų mokytojų. Šiuo požiūriu itin stropūs buvo seminarijai vadovavę inspektorai. Anot I. Bočkutės, seminarijoje visi dėstomieji dalykai, išskyrus lietuvių kalbą, buvo dėstomi rusų kalba. Tarpusavyje seminaristai taip pat pri Valėjo bendrauti rusiškai. Veiverių mokytojų seminarijoje iki 1905 m. buvo griežtai draudžiama vartoti lietuvių kalbą bei skaityti uždraustą lietuvišką spaudą. Siems draudimams nepaklusę seminaristai susilaudo nuobaudų, o kartais net būdavo pašalinami iš seminarijos be teisės grižti atgal. Kilus įtarimui, kad seminaristai nesilaiko šių draudimų, bendrabučiuose būdavo atliekamos kratos, vykdavo tardymai.

Istorikė pateikė pavyzdžių, iliustruojančių, kaip lietuvių mokytojai stengesi ugdyti seminaristų tautinį identitetą, mokė seminaristus ne tik lietuvių kalbos gramatikos, bet ir lietuvių literatūros, istorijos, įtraukė juos į tautosakos rinkinį. Kaip lietuviybės skatinėjai pasižymėjo mokytojai **Antanas Matulevičius**, **Tomas Žilinskas**.

Seminaristai žinojo, kaip gauti draudžiamos lietuviškos spaudos, buvo įgudę ją platioti ir slėpti, jie prisdėjo ir prie lietuviškų organizacijų veiklos. Tautiškai susipratę seminaristai rengė skundus ir protestus. Pirmasis didesnis mokiniai protestas įvyko 1904 m. rudenį, reikalaujant nušalinti aršu, nederamo

elgesio inspektorui Protopopovą. 80 seminaristų pasiraštas skundas pateiktas netgi Suvalkų gubernijos mokyklų direkcijai.

Nepaisant bausmių ir represijų, 1905 m. surengtas antras mokinijų streikas, reikalavimų sąraše buvo reikalauta atsisakyti tendencingų vadovelių, suteikti daugiau teisių lietuvių kalbai mokykloje bei patiemis seminaristams. Ši prašymą pasiraše 65 moksleivai. Jų sekė plati ir gerai parengta peticija. Vienas iš jos reikalavimų – visus kursus, išskyrus rusų kalbą, dėstyti lietuviškai; į seminariją priimti tik lietuvius, mokytojais skirti lietuvius ar bent mokančius lietuviškai ir kt. Didelė dalis mokinii sulaukė itin skaudžių pasekmų dėl dalyvavimo protestuose, apie 17 veiveriečių pateko į Marijampolės kalėjimą.

Nors seminaristų reikalavimai ir nebuvo patenkinti, vis dėlto seminarijoje vykdoma rusifikacija taip švelnesnė. Po 1905 m. nebebuvo draudžiama ne tik lietuviška spauda, bet ir leista tarpusavyje bendrauti lietuviškai, buvo praplėstas lietuvių kalbos kursas, atsirado etatinis mokytojas.

Taigi, pasak pranešėjos, mokytojų seminarijos istorija atspindi nelengvą lietuvių, švietėjų ir visuomenės veikėjų kelią siekiant išsilavinimo, o veiveriečių biografijos liudija seminarijos svarbą Lietuvos valstybei.

Viena yra iš įvairių istorinių šaltinių sudėlioti Veiverių seminarijos istoriją, kita – tinkamai ją susisteminti ir įveiklini, pritaikyti šių dienų turizmo, Veiverių krašto reprezentaciniams poreikiams.

Istorikų ir kolekcininkų drau-

gios nariai, vykdymadi projekta, kartu su pagalbininkais išskelė tikslą – parengti Veiverių mokytojų seminarijos istorijos ir seminaristų internetinę duomenų bazę. Jos vi-

zualinius sprendinius pristatė **Mindaugas Rukas**. Virtualoje erdvėje eilės tvarka pateikiami atskirų laidų, pradedant 1868 metais, pavardžių sąrašai, turimos vinjetės, 211-kos žinomų seminaristų biografiniai duomenys ir fotografijos. Tai sudaro maždaug 20 proc. iš seminarijos besimokiusių, ją baigusiu lietuvių mokinį, todėl, M. Ruko teigimu, laukia detektyvinis darbas, įvairiuose šaltiniuose ir archyvuose bandant surasti informacijos apie likusius užmarštyje. Internetinė svetainė dar nėra viešai prieinama, surinktai medžiagai siekama su-

teikiti mokslių pagrindą.

Projekto vykdytojų ir partnerių susitikime diskutuota apie tai, kaip šis sukurtas internetinis įrankis galėtų pasitarnauti Veiverių kraštui ateityje, kuriant naujus ir populiarinant esamus istorinio ir kultūrinio turizmo maršrutus, rengiant edukacijas. Taipogi pasikeista nuomonėmis, kaip svetainė turėtų funkcionuoti – savarankiškai ar kaip krašto muziejaus ekspozicijos dalis; svarstyta, kokia įstaiga ją galėtų administruoti ir pan.

Istorikų ir kolekcininkų draugija pasiraše bendradarbiavimo sutartis su partneriais dėl informacinių portalų pateikimo viešiesiems poreikiams, duomenų bazės naujinimo, informacijos viešinimo ir kt.

Dalė Lazauskienė

„Mes nebijom blogo oro“

Gruodžio 16 dieną 206 kuopos šauliai organizavo mokymus, skirtus rajono mokyklų jaunesniams šauliams. Mokymuose dalyvavo: Išlaužo pagr. mokyklos (vad. R. Meškauskas), Skriaudžių pagr. mokyklos (vad. Z. Sakočius), Prienų mokyklą (vad. T. Stanevičius), Birštono gimnazijos (vad. K. Bubnys) ir Jiezno gimnazijos (vad. S. Žalys) jaunuoliai.

Šeštadienio rytą mes, jaunieji šauliai, rinkomės į numatytą mokymosi bazę (buvusi Užuguočio vid. mokykla). Kai susirinko visi mokymų dalyviai, jaunieji šauliai buvo išrikuoti ir suskirstyti į 5 skyrius. Iš jaunuolių šaulių kiekvienam skyriui buvo paskirti vadai. Prie pradedant žygį, buvo vedamas saugaus elgesio instruktžas bei išduoti ginklų muliažai. Žygį pradėjo pirmasis skyrius ir vėliau, po tam tikro laiko, prisijungdavo kiti skyriai. Nuėjus apie 5 km, buvo surengta pasala, kurios metu vyko „kovinai veiksmai“. Po to sekė trumpas sustojimas, poilsis, susitarkymas. Skyriai buvo perdirkioti šachmatų tvarka, ir pajudėjome pirmyn į numatytą mokymų vietą. Buvo

organizuotas tunelis, persikėlimas per upelį. Ėjome pro vietą, kur po kariu buvo partizanų apkasai (šiuo metu jie yra užkasti). Buvo padarytas apkasas į mes turėjome jį pastebeti, šaulys G. Sodaitis mums pakuojo, kurioje vietoje geriausiai juos kasti (geriausiai kasti toje vietoje, iš kurios matosi visas vaizdas). Grįžę pietavome, stiprinomės šaulio S. Pagirio ir jo komandos išvirta

koše bei arbata. Pavalgę, pailsej, aptarėme šios dienos įvykius, o jaunuolių šaulių vadai S. Žalys pristatė mums naujajį 206 kuopos vadą P. Žiūką ir pavaduotoją L. Malinauską, taip pat tarė padėkos žodžius 5-ojo ir 4-ojo skyriaus vadams. Esame labai dėkingi mums žinių suteikusiems ir padėjusiems instruktoriais bei šauliams: M. Kimbirauskui, A. Šapalui, D. Juociai,

G. Sodaičiui, KASP kariui A. Kletčenku, E. Jasūdai bei fotografui ir dažnam mūsų žygį dalyvaujanti svečiu iš Šveicarijos Oliverui Claru.

Laukiame naujų žygį ir reneginių. Planuojame vykti į pagarbos bėgimą „Gyvybės ir mirties kelias“ sausio 14 d. Vilniuje.

Linara Šidlaitė ir Žemyna Valatkevičiūtė, jaunosios šaulės

Gyventi prasmingai šeimoje ir bendruomenėje – ne taip maža...

Lapkričio 23 dieną sukako 60 metų, kai bendruomeniški ir aktyvūs birštoniečiai Julija ir Leonas Baručiai, durnai sutardami, vienas kitą palaikydami ir padrašindami, keliauja per gyvenimą viena kryptimi. Minėdami bendro gyvenimo sukaktį, jie Šv. Antano Paduviečio – sužadetinių globėjo – bažnyčioje, savo vaikų, anūkų ir Dievo akivaizdoje sutvirtino Santuokos sakramentą, dėkojami likimui už brangią dovaną. Jų santuoka – nugludintas, brangus ir tvirtas deimantas, kurį po kartu nugyventų dešimtmečių jie galėjo įteikti artimam savo žmogui už tai, kad jis buvo skirtas ne karčios patirties taurei išgerti, o pasiūstas gyventi meilėje, puoselėti tas pačias vertėbes, dalintis bendrais interesais.

Bendras gyvenimas – tarsi šokis

Su sukaktuvininkų pora, kuri yra darnaus sugyvenimo šeimoje ir bendruomenėje pavyzdys, susitikaujų namuose, Birštone, jau nurimus šventės šurmuliui. Buvo įdomu klausytis čia rimtai, čia su humoru pasakojamos jų gyvenimo istorijos... Iš jos supratau viena: didelė laimė sutiki tau skirtą, tikras menas su juo išsaugoti ryšį. Ilgalaikiai santykiai – tai dviejų šokėjų aukštameistriškumo kursai: vienas žingsnelis pirmyn, kitas – atgal, reikia pažausti muziką, šokio ritmą, akimirka, kuomet reikia priarteti, o kada atsitraukti...

Pasak Leono Baručio, pasiteisines laimingų gyvenimo receptas – tai besalygiška meilė savo pasirinktam žmogui, atsidavimas, noras kurti tvirtą šeimą, o ne pretekstui paieška, kaip išsiskirti.

– Mūsų šeimoje visuomet vyavo sutarimas svarbiausiais klausimais, pasiginciam ar pasibaram dėl smulkmenų, bet dėl esminiu dalyku – įsilauksom. Galbūt ta karštoji aistra, metams bėgant ir praeina, bet meilė žmogui, kurį išskyrei iš kitų, kaip savą, išlieka, ji lydi visą gyvenimą, – sako vyras.

Julija Barutienė patinka, kad vyras atidumą ir meilę jautė ir jaučia iki šiol. Jos įsitikinimui, su metais jausmai niekur nedingsta, atsiradus vaikams tiks stiprėja, nes suvienija didelis džiaugsmas ir bendras rūpestis.

– Labai svarbu, kada vyros su-

Julija ir Leonas Baručiai – savo vestuvių dieną 1963 m.

grįs iš darbo, ar prieis prie vaiko, – svarsto ji ir priduria, kad šiuo klausimu jie sutarė: abu labai mylėjo vaikus. Dar tik laukėsi, o pirmagimė dukrytei Irmaivardą jau buvo išrinkę. Dukra gimė 1964-aisiais gyvenant Jiezne, po aštuonerių metų Prienuose gandrai atneše ir sūnų Ovidijų.

Pažintį apvainikavo santuoka

Iš Punios kilusi Julija ir kaunietis Leonas susitiko dirbdami tuo metiniame Jiezno rajone. Julija dirbo pardavėja maisto prekių parduotuvėje, o išvaizdus, išsilavinęs energetikas Leonas, vadovavęs „Jiezno elektros tinklams“, užsukdavo pas jos viršininką. Vizitai įtariniai dažnėjo, jaunuolis, turėjęs valdišką „Viliuką“, pasisiūlydavo Julytę pavėžeti tai pas tėvus, tai į šokių ar į kiną. Leono ketinimai buvo rimti: neilgai trukus pasipiršo.

– Buvau „metuose“, man Julytė patiko, svajojau apie šeimą, tai ko laukti? – pasiteisina Leonas.

– Mano tėvai nebuvu labai patenkinti, kad važinėjamės. Kita vertus, spaudimą pajautau ne tiek iš aplinkinių, kiek iš paties Leono, todėl ir draugavom neilgai, – juokiasi Julija, primindama, kad jos jaunystėje santuoka buvo kone neįšvengiamas gyvenimo įvykis. – Be to, atkreipiau dėmesį, kad Leonas itin tvarkingas, kaip ir mano motutė, taigi, galvojau, bus pagal jos skonį.

Čia verta paminėti, kad ilgaamžė Julijos mama, persikelusi pas juos, kartu 21-erius metus nugveno, su žentu sutarė, daug bendravo...

Julijai buvo 19-ka, o Leonui – 28 metai, kai susituokė. Moters tokis amžiaus skirtumas netrikdė. Atrodė savaime suprantamas, nes ir abiejų motutės už vyros buvo gerokai jaunesnės.

– Gyvenime pravartu, kai vyras

yra vyresnis, yra į ką atsiremti, – patinka J. Barutienė. Pasirinkimas pasiteisino: vyras namuose labai ūkiškas, novatoriškas, vienas pirmųjų iširengė šiuolaikišką, ekonomišką šildymo sistemą, baseiną, pirtį bei saulės elektrinę. Žmona prisipažista esanti jo stabdis. Jei tik Leonas susižavė kokia naujove, tai jai atrodo, kad galima ir be to apsieiti.

„Nebuvo priklaupimo ant kelio nei gėlių, juolab sužadėtuvių žiedo. Leonas Julijai iš karto užmovė vestuvinį žiedą. Leonas išrinktajai tik pasakė, jog nori su ja kurti bendrą ateiti, o jai tokio pasakymo ir pakako. Leonas prisimena, kad, gavęs sutikimą, iš karto ėmėsi tvarkyti organizacinius reikalus ir dokumentus. Pasak jo, norint susituokti Prienuose, bent vienas iš jų turėjo prisiregistravoti šiame rajone. Deklaruoti gyvenamają vietą buvo kur: jaunavedžiai ketino kurtis Leono gautame trijų kambarių bute.

Kai 1963 metų lapkričio 23-ąją, vestuvių dieną, važiavo tuo pačiu tarnybiniu „Viliuku“ beržų alėja į metrikacijos biurą Prienuose, sniegas krito kąsnais iš dangaus. Išvakarėse nutiko rezonansinis įvykis – nušautas JAV prezidentas Džonas Kenedis. Pasaulis buvo sukrėtas. Nuotakos suknėlė – kukli, be nuometo, susirašė tik dalyvaujant liudininkams.

– Pirmosios vedybos buvo paslaptingos. Bažnytinę santuoką vėliau sudarėm. Antrąsyk žiedais apsikeitėme ir santuoką sutvirtinome po 50-ties bendro gyvenimo metų Birštono bažnytėlėje, o trečią kartą Santuokos sakramentą likusiam gyvenimui sutvirtinome ši lapkritį, – pasakoja J. Barutienė.

Dviejų žmonių kelionė nebūna paprasta

Reikėjo ir dirbtį, ir auginti vaisius. Inžinierius energetikas buvo itin paklausus ir dirbant Jiezne, ir

Leonas Julijai talkina „Bočių“ bendrijos organizuotame Kovo 8-osios renginyje.

vėliau, panaikinus rajoną, Prienuose. Reikėjo sparčiai vykdyti rajono gyvenviečių ir kolūkių elektrofikavimo planus. Ištikus avarijai, per liečių, pūgą ar naktį Leonas vykdavo šalinti gedimus, juk kils didelio masto skandalas, jei karvės liks nepamelžtos.

Kuomet Nemajūnų parapijos klebono Juozo Matulaičio prašymu įrengė trifazų elektros išvadą bažnyčiai anksčiau, nei ką tik pastatytai Nemajūnų mokyklai, pasipylė skundai į partijos komitetą, situacija susidomėjo netgi saugumas. Leonas Barutis tuomet pasiteisino, kad elektros linija pernelyg apkrauta, todėl mokykla privalėjo pasistatyti atskirą transformatorinę pastotę, tačiau neišpildė prisijungimo salę, o Elektros tinklai neturi tam suplanuotų lėšų. Julija suprato sudėtingą vyro darbo specifiką ir stengėsi jį palaikyti, nors laukti jo namuose ir būdavo ilgu.

Nuo 1958 metų, kai pradėjo dirbtį Kauno elektros tinklų įmonėje, iki 2004 metų Leono gyvenimas buvo atiduotas šalies elektrofikacijai. Kasdien laukė ilgas kelias Kaunas – Jiezna – Prienai – Kauناس. Leonas sukaupė 47-erių metų stažą, iš jų 20 metų dirbo įmonės direktoriaus pavaduotojo pareigose.

Pasak sutuokinių, jų namuose niekados nebuvu nekalbadienių. „Nuliūdinam vienas kitą, bet problemas sprendžiam aškindamiesi, kas yra negerai, kuo vienas kitam galime padėti,“ – Baručių teigimu, vienas kitą priėmė be išlygų, suteikė erdvęs, rūpinosi vienas kito augimui.

– Dar mokiausi kooperacijos technikumė, kai ištekėjau. Kitas vyros būtų pasakės: gana tų mokslų, o Leonas, ir pats įgijęs aukštąjį mokslą, mane taipogi skatinė toliau studijuoti Maskvos kooperatiname institute. Kai tek davavo važinėti į mėnesio trukmės sesijas, jis prižiūrėdavo vaikus, – pasakoja Julija.

Igytas diplomas jai praverė kopiant karjeros laiptais. 1980 metais J. Barutienė, iki tol dirbusių Prienų universalinėje parduotuvėje alyvynės skyriaus vedėja, pakvietė į Rajkoopsajungos valdybą ir pasiūlė kadrų inspektorės pareigas. Vėliau tapo Valdybos pirmininko pavaduotoja kadrams, o metus iki Kooperatyvų sąjungos likvidavimo įėjo pirmininkės pareigas. Igytos ekonomikos žinios praverė ir vėliau, tvarkant organizaciją, kooperatyvą atsiskaitymus Prienų elektros tinkluose. Šioje įmonėje dirbo iki jos pertvarkos 2004 metais.

Birštonas atvėrė naujų galimybių

Sakoma, kad atsitsiktinumą nebūna. Kartą Julija, atvykus darbo reikalaus pas klientus į Birštoną, iš jų išgirdo apie kaimynystėje parduodamą dar neįrengtą kotedžą.

Pasidalinusi naujiena su vyru, pažiūrėjo entuziazmą įsigytį būstą ir persikelti gyventi į kurortą. Atsiverė naujas gyvenimo ir visuomeninės veiklos etapas.

„Kuri laiką dar važinėjom į savo darbus, aš – į Prienus, Leonas – į Kauną. Vis paskambindavo sena pažiūstama, buvusi Prienų visuomeninio maitinimo įmonės vadovė Stasė Skripkaitė, vadovavusi Birštono „Bočių“ organizacijai. Ji ragindavo baigti darbus, nes reikia iniciatyvaus žmogaus, kuris burtų senjorus, – J. Barutienė prisimena kolegės žodžius. – Ji mane žinojo kaip organizatorę, turinčią meninę gyslelę. Vesdavau renginius, vakarones, jubiliejus, rašydavau tekstus, tai man nesukeldavo kokių sunikumų.

Tik S. Skripkaitėi jau pasiligojus, primygintai prašant perimti bendrijos pirmininkės pareigas, Baručiai įsirašė į LPS „Bočių“ bendrijos narių gretas. Bendrijos atskaitiniame – rinkiniame susirinkime buvo iškelta Julijos Barutienės kandidatūra, kuriai nariai priatarė vienbalsiai (išskyrus du balsus).

„Kai kurie pažinojo mane iš darbinės veiklos, kiti – ne. Buvau nustebinta tokio pasitikėjimo, – prisimena Julija, jau 18 metų sėkmignai vadovaujanti Birštono „Bočių“ bendrijai. – Darbas mes, priimdamai naujus narius, prašome užpildyti susipažinimo ankétą, nes prieireikus nežinai, nei kada gimus, nei kur gyvena ar dirbo. O juk kiekvienas senjoras vertas būti pastebėtas. Sveikiname juos jubilieju progomis, su pagarba išlydime...“

Kartu ir namuose, ir visuomeninėje veikloje...

Visus šiuos metus šalia bendrijos pirmininkės žingsniuoja ištikimiausias „ginklanešys“ – Leonas. Birštoniečiai įpratę Baručius matyti kartu: knygos aptarimas, paskaita ar koncertas, ekskursija, kapinių tvarkymo talka ar aplinkos puoselėjimo akcija. Leonas atlieka žmonos pavedimus prie kompiuterio, dainuoja „Bočių“ chore „Sidaibrinė gija“, deklamuoją eiles Kovo 8-osios renginyje.

„O kas čia nuostabaus? Man eilės patinka“, – į mano nusistebėjimą reaguoja Leonas. Jam Moters diena yra ne sovietinis palikimas, o svarbi tarptautinė moterų pagerbimo šventė.

Anot Julijos, visi pasiūlymai, švenčių scenarijai aptariami bendrijos valdyboje, priimami sprendimai, pasidalinama užduotimis ir jos vykdomos. „Jaučiu, kuris gali skaityti poeziją, parenku poetą, kurio jubiliejų minime, eilių, jas išdalini. Valdybos nuostata – pasveikinti visas moteris, kad ir našlės

Su Birštono „Bočių“ bendrijos nariais prie Kaišiadorių katedros.

**KAIŠIADORIŲ VYSKUPO
KALĖDINIS ŽODIS – SVEIKINIMAS**

(Atkelta iš 5 p.)

moterys išgirdo žinią: „Kam ieškote gyvojo tarp mirusiuų? Nėra jo čia, jis prisikėlė!“ Ir taip, brangieji, visa Evangelija! Sklidina Dievo pasilikimo su mumis. Sklidina Dievo ir mūsų pergalės!

Tai paties Dievo žinia mums, kurią per visus amžius skelbia Kristaus įkurta Bažnyčia. Tai Jo žodžiai, Jis pats, pasileikantis su mumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. Jis yra mūsų ir istorijos Viešpats. Jam svarbus mūsų gyvenimas, kasdieniai rūpesčiai, mūsų ateitis. Jis gimė tam, kad pereitų su mumis per visą mūsų gyvenimą. Iš meilės mums tapo žmogumi ir tuo pačiu prisiėmė mūsų būklę, į kurią patekome pirmiesiems tévams rojuje padarius lemingą pasirinkimą.

Gali atrodyti, kad šiandienos žmogui nereikia Dievo. Jo reikia kaip niekada anksčiau. Net ir Dievą neigdamas ar ignoruodamas, žmogus su skausmu Jo ieško. Net ir nesuprastamas, jog labiausiai gyvenime reikia Dievo, Jo nesąmoningai ilgisi. Jo reikia jauniems žmonėms, kad galėtų drauge su kitais kurti žmoniškesnį ir teisingesnį pasaulį. Jo reikia kiekvienam téciui ir mamai, globėjams, kad šalia kasdienių rūpesčių galėtų saugiai su vaikais svajoti apie gražią ateitį. Jo reikia visiems sergentiams, vargstantiems, kenčiantiems, persekojantiems... Jo reikia visuomenės gyvenimui, kultūrai, tautų tarpusavio santykiams, globaliai ekonomikai ir tikrai atsakingam požiūriui į gamtą.

Evangelija ir visas Šventasis Raštas moko, kad visada pasitikėtume Dievu. Jis yra mylantis, gelbstintis Viešpats. Jis niekada mūsų nepaliks, niekada neapleis, visada bus su mumis, duos jėgų išverti. O svarbiausia, – per kančią išmokys Jি seksti, kad Kryžiaus galia nugalėtume piktaį ir jau dabar, šiam gyvenime, regėtume Priskelusio Kristaus pergalės šviesą.

Visiems, brangieji, mums Priskelusio Kristaus šviesa nušiestų Kalėdų švenčių! Gilaus tikėjimo džiaugsmo ir Viešpaties artumo per visus ateinančius Naujuosius Viešpaties metus!

Vysk. Jonas IVANAUSKAS
Sv. Kalėdos, 2023 m.

Laiškai iš Nemuno krantinės

Laikas mus tikrina

Vis ištarime, jog mūsų laikas tarsi greičia, ir kad metai rieda nurieda nepaklausę, ar viską suspėjai. Bet net skubėdama laikas nepraeina pro tave. Tarsi stabteli, išžiūri, išiklauso. Patikrina ir atminti, ir tavo širdies gerumą – paklausia, ar pastebėjai, kad dalinamas jis nemenksta, o auga. Laikas patikrina tavą išmintį – pamatai, kad ne diena ir ne dvi nuskendo nereikšmingose smulkmenose, beverčiuose ginčuose, beprasmėse varžytuvėse.

Laikas patikrina ne vien tave – ir tavo žmones, ypač tuos, kurie jau neperžengs kitų metų slenksčio, kurie jau neapkabins, neištars: pasidžiaukim, sulaukėm dar vienį Kalėdų, kurie jau neperskaitys tavo laiškų, nepaskambins ir neatsiliups į telefono skambutį (dienos bėga, o vis nesiryžti ištinti jų vardų iš adresatų sąrašo). Rodos, ne tokie ir artimi jie buvo, ne giminės, bet jautei, jie – tave žmonės, su jais tau buvo ramiai, stipriaus – yra tokiai, kurie vien savo buviniu laiko ne tik artimusios, rodos, pati gyvenimą ir visus, kuriuos sutinka savo kelyje.

Laikas patikrina tavo puikybę – kaip priumi, kaip susitaikai su tuo, jei vėl likai nepakankamai įvertintas, neapdovanotas? Ar nepradėjai pats save girti, manyti, jog esi geresnis už kitus, ir tavo darbai svarbesni? Laikas parodys. O gal net ne laikas, gal tik širdys, kurios sušiūls nuo tavo žvilgsnio, nuo tavo rūpestingos rankos, padėjusios pakelti ar panešti, nuo tavo žodžių: „acū, kad esi, tegu skuba laikas, nenoriu sakyti „buval“.

Genovaitė

Audronės Šidiškienės nuotrauka

Lankėmės Dzūkijos sostinėje

Gruodžio viduryje Birštono sveikos gyvensenos klubo „Šilagėlė“ nariai lankėsi Alytuje.

Gidas Giedrius surengė apžvalginę ekskursiją autobusu, malonai supažindino su Dzūkijos sostine. Pasivaikščiojome po įdomiausių miesto kampelių. Nerealiai pasijutome ant Baltosios rožės tilto, šioje vietoje per Nemuną vedė geležinkelio tiltas, ir žmonės į kitą pusę pereidavo pėsti, o paskui perstumdavo vagonus... Susipažinome su poeto A. Jonyno gimine stenduose, sėdėjome ant grojančių suoliukų. Glotėme overiukų skulptūrelės... Sinagogėje apžiūrėjome Algirdo ir Remigijaus Gataveckų darbus, gérėjomės Alytaus egle, papuošta gražuolėmis smiegenomis... Na, ir, žinoma, pasivaišinom restorane.

Nijolė Juozaitienė

Gyvenimas

Jautrumo, gerumo ir meilės medis stiebiasi aukštyn...

Jau beveik tris dešimtmečius Birštone gyvuoja graži tradicija trečiąjį Advento sekmadienį draugėn susirinkti visoms bendruomenės nevyriausybiniems organizacijoms. Šiai tradicijai nenusižengta ir šiemet. Praejušį sekmadienį adventinių susitikimų iniciatorius dekanas, monsinjoro Jono Dalinevičiaus pakvieti Birštono ir Nemajūnų parapijų žmonės po šventų Mišių aukos užbaigiant susikaupimo laiką bažnyčioje, bendrystei dar susirinko Birštono kultūros ir laisvalaikio centre.

Renginio vedėjos pakvieti daugumos Birštono savivaldybės nevyriausybinių organizacijų ir bendruomenių atstovai uždegė Advento žakeles. Jiems kylant į sceną buvo prisimintos svarbiausios organizacijų veiklos ir tai, kas jas vienija. O vienija – rūpestis savo bendruomenės žmonėmis, parama, bičiulystė.

Gražiai sutardamos jos organizuoja ir bendrus renginius, susitinkančiai talkose, šventėse, rūpinasi tais,

kuriems labiausiai reikia pagalbos, bei rodo nuoširdžios bendrystės pavyzdį.

Popietė savo giesmėmis praturtino Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės bažnyčios graikiškojo choralo ansamblį giedotojai ir kunigas Algimantas Akelaitis, savo emocingu pasakymu pakvietė visus pamatyti apie tai, kaip būti išmintiniam ir gebeti atpažinti, kas kiekvienam iš mūsų yra vertingo bei

kaip mes sugebame bendrauti su savimi ir su šalia esančiais.

Taigi šventė buvo kupina šviesių minčių, jaukumo ir žmogiškosios šilumos. Jos dalelė kartu su Birštono savivaldybės merės Nijolės Dirgincienės ir monsinjoro Jono Dalinevičiaus padėkos žodžiais ir palinkėjimais vienybėje įveikti visus sunkumus dalyvavusiejį bendrystėje parsinešę ir į savo šeimias, savo namus...

Ramutė Šimukauskaitė

Birštono savivaldybės skelbtą konkursą viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos direktoriaus pareigoms eiti laimėjo Paulius Jonavičius

2023 m. lapkričio 3 d. Birštono savivaldybės skelbtą konkursą viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos direktoriaus pareigoms eiti laimėjo **Paulius Jonavičius**.

Konkursą laimėjės asmuo skiriamas į pareigas arba priimamas sprendimas nepriimti jo į pareigas

ne vėliau kaip per 14 (keturiolika dienų) po Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos informacijos apie asmenį, siekiantį eiti įstaigos vadovo pareigas, gavimo dienos. Šis terminas gali būti prateistas šalių susitarimu.

Birštono savivaldybės informacija

Šventę sukūrė bičiulystė ir bendradarbiavimas

2023 m. Birštono kurorto bendruomenė įgyvendino LR Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos finansuojamą projektą „Birštoniečių sveikatai ir bendrystei“. Gruodžio 12 d. Kurhauze vyko baigiamasis projekto vakaras, kuriame apžvelgtos veiklos, padėkota partneriams ir rėmėjams.

Pasidžiaugta švietėjisku, sveikatos prevencijai skirtu projekto renginių ciklu. Informacijos apie sveiką gyveneną yra labai daug, todėl svarbu atsirinkti koncentruotą ir tikslią informaciją, kuri padėtų keisti gyvenimo įpročius sveikatai palankia linkme. Geriau suprasti sveiko gyvenimo būdo principus, sužinoti, kaip palaikyti gerą savijautą kasdieniniame gyvenime birštoniečiams padėjoti susitikimai su gydytojais Edita Brone Juočbalienė ir Valerijumi Morozovu. Praktinis fraktilinio piešimo užsiėmimas su sertifikuota šio metodo mokytoja Brigita Paulauskiene, piešiančia fraktilinius piešinius nuo 2004 m. ir vedančia seminarus Lietuvoje ir užsienyje, kvietė atsipalaiduoti, paželgti į savo dvasinę būseną, kuriė harmonijos ir grožio pojūtį.

Daug nepamirštamu išpūdžiu, įdomu ir naudinga susitikimą su Juodkrantės bendruomenės atstovais padovanotojo išvyka į Neringą.

Kurorto bendruomenės pirminkė Alina Jaskūnienė pasidžiaugė gražiai partneryste su Nemuno

kilpų regioninio parko lankytųjų centrų darbuotojais. Aptariant galimas bendras veiklas, gimbė idėja, panaudojant šiuolaikines technologijas, „prakalbinti“ skulptūrų ansamblį „Dainų kalnelis“. 10 ansamblio skulptūrų yra sukurtos dainų motyvais. Projekto metu dainų programą parengė ir įraše Birštono kultūros centro folklorinis ansamblis „Raskila“. Kiekvienai skulptūrai buvo sukurtas garso įrašas, kurio bus galima klausyti nuskenavus QR kodą. Kodai išspausdinti ant metalinių lentelių, kurios bus įrengtos (išmeigtos į žemę) prie skulptūrų. Tokiu būdu 10 medinių skulptūrų ne tik savo vaizdu atspindėliaudėliai dainas, bet iš tikrujų „uždainuos“.

Atgijusios medžio skulptūros naujai ir įdomiai pristatys šią erdvę.

Cia bus galima vesti edukacijas darželinukams, moksleiviams, įdomiai

praleisti laiką.

A. Jaskūnienė padėkojo projektu komandai: kurorto bendruomenės valdybos narėms O. Lodienei, K. Citvarienei, V. Adamonienei; projekto partneriams: V. Stram-

pickaitei – Dzūkijos-Suvalkijos sau-gomų teritorijų direkcijos, Nemuno kilpų regioninio parko lankytųjų centro darbuotojai, Rūta Kapacinskaitei – Birštono turizmo ir informacijos centro direktorei, Birštono vienkiemio, Matiešioniu, Nemajūnų, Sipionių, Škėvoniu bendruomenėms, Birštono kultūros centru; informaciniams rėmėjams: Birštono ir Prienų krašto laikraščiu „Gyvenimas“, VšĮ „Krašto vitrina“, rėmėjams: Ervinui Marčiulioniui, Vytautui Jokimui, Irmantui Adamoniui.

Nepamirštamą, jaukią ir šiltą vakaro atmosferą kūrė aktorė Virginija Kochanskytė ir fleitininkė Jurgita Otienė. Susirinkusieji klau-sėsi nuoširdžiai ir itaigiai aktorių skaitomu H. K. Anderseno laikškū, S. Gedos, A. Mickevičiaus poezijos, kurių palydėjo ilgesingos fleitos melodijos.

Džiaugiamės gražiu, prasmingu vakaru, sėkmungu projektu, bendryste, kūrybiškais birštoniečiais, įdomiaisiais 2023 metais. Tikime, kad ir Naujieji bus kupini įdomių patirčių, bendrausime, draugausime, dirbsime kartu ir švęsime kurto bendruomenės veiklos 20-metį.

Birštono kurto bendruomenės informacija

„Gyvenimo“ redakcijoje priimami skelbimai ir į Alytaus, Marijampolės ir Vilkaviškio miestų ir rajonų laikraščius.

IVAIRŪS

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTOLIZINGAS. * Paskolos nuo 100 iki 25000 Eur, laikotarpiu nuo 2 iki 120 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mén. * Mažos lūkanos. Pvz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mén. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 8 601 50 935, Ričiardas. Ind. pažyma nr. 6121263.

Birštonas išrinko atstovus į regioninį „Dainų dainelės“ etapą

Gruodžio 20 dieną Birštono meno mokykloje įvyko vaikų ir mokinų televizinio konkurso „Dainų dainelė“ pirmasis etapas.

Konkurse dalyvavo Birštono kultūros centro, Birštono lopšelių-darželių „Vyturėlis“ ir „Giliukas“ bei Birštono meno mokyklos atlikėjai, iš kurių jauniausioji buvo vos ketverių metukų.

Konkursantai pagal amžių varžėsi skirtinose kategorijose, o jų pasiodymus vertino kompetentinga komisija, kurią sudarė: Birštono meno mokyklos direktorė **Rasa Norvilienė** ir jos pavaduotoja **Olgą Zubavičienę**, Birštono kultūros centro direktoriaus pavaduotoja **Roma Žentelienė**, Birštono savivaldybės Švietimo ir sporto skyriaus vyriausioji specialistė **Kristina Šalčiūtė** bei Birštono meno mokyklos fortepijono mokytoja **Dalia Jegelevičienė**.

Konkursantų komisija vertino, atsižvelgdamas į atlikėjų amžių, vo-kalinus gabumus, sceninę kultūrą ir kitus kriterijus, o po pasitarimui skirtos pertraukėlės paskelbė ir pirmojo etapo nugalėtojus, kuriai tapo: Birštono lopšelio-darželio „Vyturėlis“ ansamblis (**Ignas Petkevičius**, **Karilė Čizikaitė**, **Sofija Rimantė Jančauskaitė**

Daškevičiūtė, Milana Valatkaitė, Barbora Kušnerovaitė, Žemyna Japkevičiūtė, Mijo Bačinskaitės ir Agnės Bajoraitės duetas (Birštono kultūros centras), taip pat solistai **Matas Baltušis** (Birštono lopšelis-darželis „Giliukas“), Birštono meno mokyklai atstovavusios **Rūta Nikšaitė, Gytė Lodaite, Elena Baltušytė, Elzė Bisikirkaitė ir Agnė Baliūnaitė**.

Šie atlikėjai sausio mėnesį Birštonui atstovaus regioniniame „Dainų dainelės“ etape, tačiau, kaip konkurso pradžioje sveikindama jaunuosius atlikėjus, pastebėjo Birštono meno mokyklos direktorė Rasa Norvilienė, visi mylintys muziką ir dainą jau yra apdovanoti, todėl visiems konkursu dalyviamams bei jų mokytojams buvo įteiktos padėkos ir simbolinės dovanėlės.

Popietė „Nuo Advento iki Kalėdų“ Siponių padalinyje

Baigiantis metams jau tradicija tapo susitikimai jaukiuose knygų namuose. Gruodžio 14 dieną Birštono viešosios bibliotekos Siponių padalinio lankytojai buvo pakviesti dalyvauti Advento papročiams ir tradicijoms skirtoje popietėje „Nuo Advento iki Kalėdų“.

Adventas – tai vilties, pamastymų, susikaupimo metas. Tai laikas, kai skaičiuojami visi atliki darbai prieš prasidedant naujam kalendoriaus ratui. Tai laikas, kai norime būti draugiški, geri, dovanoti vieni kitiems šypsenas.

Jaukioje, šventiškoje aplinkoje prisiminėme Advento metui būdingus papročius, tradicijas. Minėme mūses, klausėmės sekamų pasakų. Uždegdami žvakes advento vainike, kalbėjome apie šio ritualo reikšmę. Tarsi būtume kiekvienas

iš mūsų savo sieloe uždeges meilės, gerumo ir laukimo žvakę.

Renginio pabaigoje vaišinomės savo atsineštomis vaišėmis, bendrovome prie arbato puodelio, džiaugėmės bendru buvimu drauge, linkėjome vieni kitiems gerumo, laimės, ramaus Šv. Kūčių vakaro ir viltingų Šv. Kalėdų.

Ona Gridziušienė
Birštono viešosios bibliotekos
Siponių padalinio vyresnioji
bibliotekininkė

Gyventi prasmingai šeimoje ir bendruomenėje – ne taip maža...

(Atkelta iš 6 p.)

draugijoje pasijustų ne vienišos,“ – teigia J. Barutienė, džiaugdamasi valdybos narių aktyvumu ir parama.

„Rūpesčių pakanka. Ir ruoša namuose, ir užimtumas su žmonėmis, veiklos programų rašymas, ataskaitų pildymas, renginių, talkų organizavimas, kiti organizaciniai klausimai...

Juolab siekiamo masiškumo, didesnio narių išitraukimo, tad reikia žmonėms paskambinti, nunešti kvietimus ir pakieсти asmeniškai. Brandaus amžiaus seniorams norisi asmeninio santykio, jiems svarbu žinoti, kad yra nepamiršt, kad turi kur pabendrauti su bendraamžiais, – kalba Julija Barutienė.

„Jeigu žmonės atsiliepia į tavo emociją, rodomą dėmesį, jiems reikia susitikimų ir užimtumo, kaip gali dėl jų nesistengti? – svarsto pirminkė. – Praėjusiais metais, kai susirgau, ir ilgesniu laiku buvau iškritusi, parašiau pareiškimą, kad viskas, dėl sveikatos problemų išeinu, bet... pamačiau, kaip moterys pasistengė, patalpas išblizgino. Sako, jūs tik būkit, mes padėsim. Negalėjau atsisakyti...

J. Barutienės teigimu, jai gyvenime pasisekė nuolat atsidurti tarp žmonių, kurie ižvelgė jos galimybes, ją vertino ir skatino.

„Julija yra labai kūrybinga ir iniciatyvi. Ant jos pečių gula milžiniškas darbas ir didelė atsakomybė. Visuomet ją palaikau. Žinau, kad jai nelengva, bet matau ir tai, jeigu pasitrauks iš visuomeninės veiklos, jai trūks bendravimo su žmonėmis, – išsiūkinės L. Barutienė.

„Tikrai jaučiu Leono palaikymą. Ruošiuosi vykti su reikalais, Leonas į automobilį užpila degalų, tik tu važiuok ir vykdyk savo pareigas,“ – ivertina vyro pastangas Julija.

Vertina ir šeimos nariai, ir visuomenės atstovai

Baručių anūkėliams Gabrielei, Gražvydui, Nerilei ir Akylei, proanūkėlių Barborai bendrovimas su visuomenėskais, žinėdžiaisiai seneliai yra gyvoji išminties, pagarbos, teigiamo santykio su žmonėmis pamoka. Žinodami svarbius senelių išipareigojimus „Bočiams“, Birštono bendruomenei, šeimos nariai juos visokeriopai palaiko ir skatina, juolab kad ir patiemis nesvetima tarnystė pagalbos reikalingiemis žmonėms.

Dukra Irma dirba Marijampolės ligoninės Vaikų ligų skyriaus vedėja, sūnus Ovidijus – Vasiliauskų automobilių remonto įmonėje.

J. ir L. Baručiai kartu jau 60 metų.

Rudeninė „Bočių“ talka Panemunio kapinėse.

Anūkės: Nerilė – psichologė, Gabriele – SEB banko projektų vadovė, anūkės Gražvydas siekia igyti paramediko specialybę, šiuo metu vairuoja greitosios pagalbos automobilių, jo draugė yra vajstininkė. Vienintelė Akylė dar moksleivė, ji – Prienų „Žiburio“ gimnazijos dešimtakė.

Lietuvos pensininkų sąjungos „Bočių“ bendrijos vadovybė pastebi ir vertina Birštono „Bočių“ bendrijos iniciatyvas, jų vedė Julija Barutienė apdovanota LPS „Bočiai“ garbės ženklu bei jubiliejiniu

Dalė Lazauskienė

Deimantinių vestuvių dieną – su vaikais, anūkais, proanūke ir artimiausiais bičiuliais.

TĘSIASI „GYVENIMO“ PRENUMERATA 2024 M.

„Gyvenimą“ galima užsiprenumeruoti:

▪ Redakcijoje (be aptarnavimo mokesčio)

Kauno g. 19 A, Prienai. Tel.: 8 319 60 012, 8 605 19 327.
El. paštas: zina@gyvenimas.info, info@gyvenimas.info

▪ Paštuose ir pas laiškanešius

Mobilujų laiškanešių galima išsikvieti telefonu (8 700) 55 400

Nemunėlis

Parengė „Gabijos“ kūrėjų klubas

Mielis „Nemunėlio“ ir laikraščio „Gyvenimas“ skaitytojai!

„Gabijos“ kuriančių žmonių bendruomenės vardu sveikinu su išpūdingiausiu ir gražiausiu laiku, kuris, tarsi linksmasis traukinys, visu greičiu spaudžia į Kalėdas! Iš kiekvienus namus ir į visas širdis. Taip jau nutinka, kad kartais ne visiems šis metas būna pats laimingiausias, tačiau laukiamė jo visi ir tikime tūkstančius metų gyvuojančiu, paslaptimi ir legendomis apipintu Kalėdų stebuklu. Stebuklu, kuris gyvina kiekvienam iš mūsų.

Vieno iš Adventinių Padėkos renginių metu dvasininkas, rodos, tik pakartojo jau labai seniai gerai žinomą tiesą, kad iš prigimties visi esame egoistai. Ateiname į pasaulį vieni ir išeiname iš jo po vieną. Būdami labai skirtini, visgi turime ir kažką bendro: kiekvienas norime būti pastebėtas, svarbus, reikalingas ir mylimas. Stengdamiesi pabrežti individualumą, ieškome erdvės savo asmenybei. Kai ieškome, tai ir atrandame – pačių įdomiausių dalykų! Įsikimame į juos, tarsi išlikimą, ir nepaleidžiame, nes štai tampa pasirinkimu. Jis suteikia daug džiaugsmo, tačiau kartais ir nusivylimą, laimės ir liūdesio, spalvina mūsų dienas ir laiką įvairiausiomis spalvomis. Ir svarbiausia, kas labai dažnai nutinka, kad pasirinkimas ir yra mūsų pačių esatis.

„Gabijos“ klubo žmonės pasirinko gimtosios kalbos žodį, nes tai – jiems yra šventė. Kurdamis šventę sau, jie dalijasi šia švente ir su Jumis, mieli skaitytojai. Kiekvienam kūrybos posme gyvena jį kuriantis žmogus, ieškantis ryšio su skaitytoju, atveriantis jam savo mintis ir jausmus, paslaptis ir svajones. Kuomet skaitysite mūsų klubo kūrėjų gilių savyje subrandintas, širdimi užaugintas, su meile parašytas eiles, kiekvienam iš Jūsų linkiu pajusti Kalėdų tradicijos gelmę ir grožį. Turiningos, sklidinos išpūdžių, stiprios bendrystė ir sveikata kelionės į Kalėdas su poezijos prieskoniu!

„Gabijos“ klubo kūrybinė vadovė
Valė Petkevičienė

Tautvydas VENCIUS

Tikrosios šviesos paieškos ir laukimas

Ramybė tai ar vienišumas,
Kad esame pakvieti pabūti tyloj?
Niekam nematant, bet būnant čia,
Prie neatrasto sniego, ištirpusio vakar.

Ir kai bemiegė naktis atveria langus,
Nurimsta viskas, kas dienoje spurdėjo.
Miestas kažką nuveikės suminga,
Tik primirštos šviesos lūžą į tamsumą.

Atsimeni viską ir negali pasakyti kas naujo,
Primerki akis bandydamas ižiūrėti
Mėlynų akių stikluos šokančias
Žvaigždes, kurių iš toli nematyti.

Praregės tiktais moteris, kuriai skauda koja
Pirmą ir trečią kartą ritmiskai sukauskint
Lazda į grindinį. Eina baltų kalėdaičių,
Laužys juos rankos su ižėztom gyvenimo linijom.

Gimė. O šitam kambariui gimė eilėraštis
Apie tai, kad Kalėdų viltis kažkam
Pamatyti namus, turėti ir jausti juos
Neskaitant tolimų kelionių užrašu.

Buvome pakvieti pabūti tyloje,
Apsvarstyti: ramybė tai ar vienišumas,
Gyvenimo kasdienybė ar išskirtinumas,
Likimas būti ar atsikiitinumas.

Aš turėdamas baltą popieriaus lapa,
Nieko nedrįsau tame parašyti.
Kaip tycia, atrodė viskas iškalbinga,
Bet visa tai taip monotonuiskai spalvota.

Išpažinimai

Nežinau kada tiek parašiau,
Kada tai sukūriau.
Atsiprašau Visatos, kad tik tiek eilėmis paminėjau.
Nesuvokiau beveik nieko, gal to, kas tikra.

Artejo antroji diena – kažkas vėl sėdėjo prie stalo.
Aš tik klūpėjau ten, kur naktis,
Aš tik pergyvenau, ar bitės išgyvens per žiemą,
Aš tik vandenį sėmiau iš patvinusių pievų,
Aš tik vėl ir vėl ilgejauš Tavęs.

Viskas prasideda nuo buities,
Nuo ant stalo padėto šaukšto,
Nuo rankų susilietimų ir bučinio,
Nuo praėjusių kelionių, nuo praeities.

Jei tik to mums užtektu –
Žiūrėčiau, kaip toluiose atsispindi miškas,
Kaip sudega išvirtusios pušys
Ir garioja atodūsiai gilūs.

Einu ta naktim, kuri kalbėti nemoka,
Bet atslenka tyliai kaip nedrąsi teisybė,
Kuriai sunku pažvelgt į akis.

Aš mokausi ir nežinau
Kodel apie tai parašiau –
Viskas jau išpažinta, bet ir viskas tyloj,
Nes balse visos prasmės pakrinka.

Jei ruošiantis šventėms prakalbėtų sienos

Gyvenimas – tai bandymas išgirsti
Ar yra bent kas – svetimas ar savas –
Už tos niūrios, neiškalbingos sienos, kurių
Mes paslėpēm po knygom apie džiaugsmą.

Tu knygų gali būti tūkstančiai,
Bet jūs mes neskaitysim,
Nes netikim, kad jas kažkas galėjo parašyti
Apie tai, kas tiktais mums nutikę.

Regėdamas dešimtis neaprūpiamų peizažų
Negalėdavau suvokti, ką matau,
Kol akis neužklūdavo už ko konkretaus
Ir vienišo, žaliai, geltonai, mėlynai išraiškingo.

Jaučiau, kad sugeriu viską, kas aplinkui nyku,
Neturėjau kur to išmesti, parduoći ar atiduoti.
Guldžiau viską raidžių pavidalu į baltą popierių,
Matydamas, kiek dėmų pritašydaud tuštinukas
daug matęs.

Aš irgi daug matęs, – galvojau,
Todėl negaliu nusakyti, kas dedasi
Toj galvoj, kuri žiūri į niekur ir mato
Šokančius vienaragius už milijardą.

Gal vėl kas pasiūlys įvest naujų mokesčių,
O paskui atiduot juos už žiūrėjimą į dangų,
Prisimerkus stebint, kada iš cepelino išsiris Saulė
Ar nušvis karalienę, kurią švelniai vadinsim eglute.

Ir kai apledėjusiu šaligatviu važiuosiu dviračiu,
Negalosiu apie tuos, kurie ledo arenoj
Įsikirtę tvirtai stumia pingviną,
Manydami, kad stabdo pasaulinį atšilimą.

Aš sėdėdamas leisiu sau žvelgt į horizontą
Išsirinkti tą vienišą, mėlynai išraiškingą tašką,
Kuriam atiduosisi visą savo džiaugsmą,
Apie kurį skaičiau laimingą vienuolio knygoj.

Tik po to, kai pabeldės keturis šešis kartus į sieną
Pabandyti išgirsti savas ar svetimas prakalbas,
Tačiau nėkam nereikalingą horizontą
Ištrypdytu keliu tartum nukirstą šaškę dovanosiui
Eglutei.

Susitikimai

Buvome čia nekart susitikę,
Prie šioto stalo valgėm ir gérėm.
Susėdavo mūsų dylyika,
Bet nei lekščių, nei kėdžių tiek naturėjom.

Vienas prieš kitą susikaupe,
Vienas prie kito prisiglaudę.

Ar neužtenka šviesos?
Ar naktis nemeluos?
Sėdim dabar vidurnaktį dviese.
– Vardan Dievo Tėvo...

Angelija KUBILIENĖ

Šventą vakarą

Mano Dievė, kaip pasiūlgau,
Ramunių žydėjimo, smilgu,
Lakštingalos trelės, laiką aplenkus,
Ir ištestos motulės rankos.

Norečiau jai padėkoti už viską,
Tik žodžių turiu per mažai,
Net už ryto ašaras, kurios tviska,
Kai liepsnoja padangėj saulės laužai.

Dabar pasimelst noriu tyliai,
Prie piemenų prakartėlės šventos,
Gal išgirsti bus norai, nebylūs?
Kol lūpos malda šnabždėt nenustos.

Šventą vakarą aš prisiglausiu
Prie visų, kas mane vėl mylės,
Ir nurims nenumaldomas skausmas,
Nutipens žingsneliais mažytés zylės.

Imki drauge, atsilauž duonos riekės,
Tegu didesnė pusė tau lieka.
Mes kaip du, šakom susipynę medžiai,
Ir nedékok, man nereik tavo ačiū.

Praeities varteliai jau užverti,
Žinau, būsim tiek, kiek esam verti,
Nors jaučiuos dar tik žilstantis vaikas,
Kažkas sako: jau tau neberekia.

Nebent tos vienos, paskutinės dienos,
Ant Angelo sparno atneštos dovanos.

Vilytė VILIŪŠYTĖ-STELMOKIENĖ

Arti Kalėdos

Ziema apvilko žemelei paltą,
Švaru ir balta, visai nesalta.
Malonu bristi per purų sniega,
Tyliau, brangieji, žemelė miega.

Sirdis nerimsta, pilna laukimo,
Gal Kūdikėlis tvartely giimė?
Eglutė spindū visa nustebus,
Netrukus būsiu gražiausias medis.

Vis klausinėja Snieguolė mama,
– Ar tau patinka Dievulio namas?
Néra pagalvės, tik édžios, šienas,
Kodėl mažutis ten guli vienas?

Susimastyti laikas atėjo,
Ar vienas kitą lig šiol mylėjom?
Tyla, ramybė, naktis žvaigždėta...
Širdy suraskim Dievuliui vietą.

Skamba didingai varpai bažnyčios,
Suklupkim malda prie seno kryžiaus.
Tegul gerumas ištiesia ranką,
Kiekvieną širdį meilė telanko.

Meile aplėbkim viens kito širdi,
Šventų Kalėdų varpeliai girdis!
Žemelė puošias baltais parėdais,
Arti Kalėdos, arti Kalėdos!

Užburtu ratu
Tiksi laikrodis, byra sekundės,
Vienų metų ir vėl nebéra.
Buvo džiaugsmo ir nuoskaudų buvo...
Apsnipta ten baltuoja kalva...

Vis keliauju per laiko arimą,
Gėrio grūdus iš dirvos renku.
Molio krosnis, namelis medinis,
Tik skaudu, vis ko nors netenk...

Artimųjų, kaimynų, sveikatos
Ir nubridusiu tolin dienų.
Mes nuo laiko visi nepabėgsmi,
Metai lekia užburtu ratu.

Praskrisk

Kol krovė metai lagamina,
Žilai praziado pušys,
Ką spejо atseikėt likimas,
Ką ateicių paruošęs?

Senųjų metų veidas mainės,
I medžio klumpes išispyre,
Pušys ošė sidabruotą dainą,
Uždegė žvakes Adventas atsiyręs.

Liūdės sušalę tyloje
Gruodžio ledinės gelės,
Po žvaigždėtu dangum, naktyje,
Ryte jas rasi atsikėlęs.

O žemė sukas be paliovos,
Ji tokia bedieviskai graži,
Ji tau dar vieną, šviesią dieną dovanos,
Už tai ją mylim, dievaži!

Krinta baltais žiedlapiais sniegas
Su cinamono kvapu,
Bet taip trumpai jis pasiliaka,
Tik aš po dangumi lieku.

Rūkuose rudens tuštuma
Ir debesys žemėja, nusileidžia,
Padangė jau čia pat, žema
Ir priartėjės Dievo veidas.

Praskris su vėju baltosios Kalėdos
Virš namų žiburių, ar išgirs kas nors?
Kai bédos tampa nebe bédos,
Dar vieną baltą dieną dovanos.

Praskrisk, balta, šventa Dvasia,
Kur karos ginklai trankos,
Kur surambėjus meilė širdyse
Ir brolis broliui nepaduoda rankos.

Praskrisk virš vaikiškos galvos,
Kurs apkabinęs téj – kari laiko,
Nes kas daugiau, geriau paguos,
Išgaudintą širdelę vaiko.
Rieda Viešpaties karieta
Snaigėm nubertu taku,
Tiems, kas šitoj žemę lieka,
Atgimimu aš tikiu.

Prisiminimų puokštė

Ant stalo žydi rudeninė puokštė.
Aš ją išsaugojau ir dovanoju tau.
Pavasario, kurias man dovanojai,
Nuvyto, jas prisiminimuoose laikau.

Prisiminimus Vytrilio giesmelę,
Lakštingalos suokimas paupy,
Karštam delne sunokę uogos kelios,
Ant skruosto nedrasus pirmas bučinys.

Mažoj pirkeleje užteko visko,
Bulvinės bandos, gretinė, spurgai...
Po darbo sėsdavom prie bendro stalo
Tėvai, anūkai ir vaikai.

Dar taip norėtusi surinkti gyvenimą
Iš džiaugsmo ir akimirkų šviesių,
Suregistruo i lapą baltą, paprastą,
Vardus, širdy išlikusių, brangių žmonių.

Prie Kūcių stalo vis mažesnis ratas...
Tuščia lėkštė su eglės šakele...
Dar, rodos, nesenai kalbėjome, juokavom,
Dar nesenai sėdėjome šalia...

Ir vėl žiema, jau taip arti Kalėdos!
Pūkinė antklodė vėl uždengė laukus...
Tikiu, ši nuostabiausia metų šventė
Sukvies visus ir atgaivins jausmus.

Dar priklauso dangaus lopinėlis,
Dar vaivorykštės juostą matai.
Širdį džiugina žydičios gėlės,
Laimės rūmus mintyse statai.

O per žemę Naujieji ateina...
Snaigės žiedlapiais keliai barstys...
Kai paskambins Kalėdų varpelis,
Vėl palaima namus aplankys.

Mano vaikystės ir mūsų šeimos Kalėdos...

Laima BARTKIENĖ, Lielionys:

– Man pačiai išlikę tokie šilti priiminimai, kad kaip šiandien viską atsimenu. Ačiū „Gyvenimui“ už klausimą, kuriuo atgaivinot prisiminimus ir gražinot į vaikystę gimtajam Jogalinos kaime.

Po ramios Kūčių nakties išaušdavo Kalėdų rytas. To ryto laukdavau, nes jis iš tikrujų buvo ypatingas. Atsimenu, kai atsikėlės namai kvepejė mamos ruoštais naminiais valgais, paprastumu. Mama visada paruošdavo kiekvienam šeimos narui švarius drabužius. Taip buvom įpratę ir augti. Po Kalėdų pusryčių, pasipuošę, visa šeima eidavom pas mano tėvelio tėvus, diedukus Moniką ir Joną Bisikirkus. Netoli buvo eiti, už kelių šimtų metrų. Labai norėjosi eiti, nes ten atvažiuodavo tetos iš Vilniaus, mano tėvuko a.a. sesės. Kaip mažytė, dar sivepluoda truputį, sakydavau, net iš Vilniaus jos, ir man atrodydavo, kad tas miestas labai labai kažkur toli. Visi susėdavom už plataus, vaisėmis nukrauto stalo. Suaugę vaišindavosi, o mes: brolis, pusbroliai, pussesės, laukdavom Senio šalčio, bet jis neateidavo, tik rasdavom nuo jo po egle kažką padėta. Labai buvo smagu. Kad ir nieko ypatingo ten padėta nebūdavo.

O eglė tokia didelė, žinoma, gyva, kvepianti mišku, papuošta gražiais žaislais ir tokiomis kabliukais pritvirtintomis nedidelėmis žvakutėmis. Jas reikėjo degti degtukais, bijodavom, kad eglutė ne užsidegų, prižiūrėdavom. Labai gražiai eglutė puošė užmesti ant jos šakų vatos gumuliukai. Ir dar užmesta buvo lietučio (taip vadинom tokį papuošimą), ir mes, vaikai, išsivaizduodavom sniegą. Gal dabar

vaikams būtų keista, o mums, net ir tokios mažos detalės, suteikdavo tikrumo. Visas vaizdas ir dabar, rodos, prieš akis stovi. Visi norejomi kažką rasti po egle. Dažniausiai tai buvo kelios saldainės ir apelsinas. Susėdavom ant babos lovos, tokia gražia senovės lovatiese užtistros – visi vaikai. Susėdė lukštenom saldainės, lupom apelsinus – kokie jie buvo skanūs, kaip kvepėdavo. Šiaisiai laikais vaikų tuo nenudžiuginsi, o mums buvo rojus gauti saldainių ir po didelį apelsiną. Likutį pasidalindavom visi ir parsinešdavom namo.

Mūsų diedukas gyveno ant kalniuko. Labai įsiminė ir daug sniego, didelės medinės, dieduko rankų darbo rogutės. Taip su jomis mes, vaikai nuo to kalniuko ir eidavom čiužinėti. Sniego būdavo daug. Tiešiog pusnys didelės, kartais net laikyda, neklimpdavom. Jeigu saulė šviesdavo, sniego pusnys tapdavo dar gražesnėmis, žérinciomis. Nuo to kalniuko smagu buvo čiuožti, ant placių dieduko rogutų tilpdavom trys, keturi vaikai. Tik nelabai kuris norėjo tas roges užtempti prieš kalniuką. Rogės buvo neįprastos – mūsų mylimo dieduko darytos. Pareidavom visi vaikai namo per sniegą iki kelienių, visi šlapiai. Gal, kad mažiukai buvom, sniego tiek daug atrodė. Ir išties, mūsų Kalėdos būdavo labai paprastos, bet labai tikros.

Besibaigiant metams laikraščio skaitytojams noriu palinkėti dalintis tarpusavyje ne prabangiomis dovanomis, o viskuo, kas tikra, kas prisimins, kaip mums, po daugybės metų, visam gyvenimui. Turėkite viso to, ko už jokius pinigus nenusipirksite, ir būkite visi sveiki.

Ieva, Birštonas:

– Kalėdų metas man yra šeimos metas – visi, kurie šalia ir lėkštės prie Kūčių stalo tiems, ką jau išlydėjom Anapus. Šiandien Kalėdos mums turi begales asociacijų, nuo gražiausios eglutės rinkimų iki plastikinių dovanų spalvotose pakuočėse. Kai kurie iš mūsų turbūt dar vis tikime, kad Kalėdos tai – visų pirma šeima, ne dovanos. Tik kartais nemokame išreikšti to tikėjimo įrūpesti, atidumą ar apkabinimą. Tad dovanos tampa greita meilės išraiška, savotišku patvirtinimu, kad rūpinamės.

Antroje vietoje man Kalėdos yra... šienas. Tradiciškai Kūčių stalas pas močiutę būdavo padengiamas šienu, tada buvo dedama staltiesė ir dyliuka patiekalų. Šienas man ne tik tradicija ar pagoniškų lietuvių šaknų priminimas. Šieno kvapas Kūčių vakaro metu man primindavo vasaras, kai šeima susirinkdavo į darbymėcio talkas, buvimą kartu per darbą, sunkų, alinančių, bet tuo pačiu sočius žiemos vakarus užtikrinantį darbą. Šienu „paminkštinta“ staltiesė su Kūčių vakariene buvo ypatinga, vienintelė metuose.

Kūčių vakaras ateidavo po visų dienos darbų, nuo namų tvarkymo iki aguonpieno ruošimo ir „prastų“ barščių, su vasarą primenančiais džiovintais baravykais. Visi šeimos nariai turi savo rolę ruošiantis vakarui, laukiant stebuklo. Retai kada kuris iš mūsų stabteldavo pagalvoti, kokia visgi privilegija būti kartu, turėti šeimą, ruoštis Kūčios vakarui. Tik iškeliaus tiems, kas atlkdavo svarbiausius vaidmenis šventiniu laikotarpiu, ne vienas supratom, kad ruoša kartu ir stebuklo laukimas būdavo ne mažiau stebuklingas.

Tad ši Kūčių vakarą aš noriu prisiminti, kokie šilti būdavo Kūčių vakarai, kai dar po staltiese bruzdėdavo šienas. Kelerius metus pas mus staltiesė jau „nepaminkštinta“, bet sušildo atsiminimai ir lėkštės ant Kūčių stalo tiems, kurie jau iškeliaavo.

Beata ir Marius BARANAUSKAI su dukromis Lėja ir Patricija, Prienai:

– Kalėdos – tai laikas su šeima. Tai rytas, kai pavalgę pusryčius ir, kad jaukiai būtų, avėdami šiltomis kojinėmis, gurkšnojame šiltą arbatą, linksmai leidžiame laiką, žiūrime „Vienas namuose“.

Gražus ir pats Kalėdų laukimas, kai kiekvieną dieną atverčiame po vieną Advento kalendoriaus lapelį ir laukiame Kūčių vakarienės. Tai vienintelė KITOKIA vakarienė metuose. Ji mums visiems yra išsimintiniausia nuo vaikystės, kaip kiekvienas ją atsimename. Kūčių vakarienės patiekalus ruošiamė pagal mamos ir močiutės receptus. Patricijai, kaip tikina Lėja, dar svarbiausia ir pats Kalėdų metas, ir už kiek gi laiko ateis tas Kalėdų senelis su dovanomis. Šiomet sakė gal prašys gyvo arklio, o ne kokio nors drono. Taigi, įdomus, gražus ir pats laukimas vaikų akimis. O po Kūčių vakarienės visi skubėsime į Piemenėlių Mišias. Jaukį, šiltą Kūčių, linksmu Kalėdų visuose namuose!

Daiva ir Almantas TAMOŠIŪNAI su sūnumis Eimantu ir Grinu, Stakliškės:

– Pasitikdami Šv. Kalėdas, gražiausias Šeimos šventes, visiems linkime daugiau šilumos, ramybės, tarpusavio bendrystės, taikos. Iš visų mūsų šeimos metais sustabdytu akimirkų netikėtai „ištraukėme“ 2005 metų gruodžio 18-osios nuotrauką. Šiandien mūsų šeima gausėsne. Tad tikime, kad išsimintiniausios – pačios gražiausios Kalėdos ir yra, kai esame visi drauge. Saugokite, branginkite, mylėkite vieni kitus ištisus metus – kiekvieną akimirką.

Dijana MICKIENĖ, Pikelionys:

– Rodos buvo vakar... Namuose tyro laukimo nuotaika, šeimyna sukrutusi, užsiémusi darbais. Mama vaikšto iš virtuvės į kambarį, iš kambario į virtuvę vis nešdama ir dėdama ant stalo įvairius valgus. Iš kieme stovinčios „kamaros“ ateina baba, nešina ragaišiai ir kleckeliai, tik ką iš pečiaus dar šiltais ir kvepiančiais. Prie jų kepimo ir aš prisdėjau, man teko didelė garbė prieš kept apibarstyti juos cukrumi ir aguonomis.

Kambario kampe stovi eglė. Taip ta pati, didelė, iki lubų, kurią su téte šiandien parsinešim iš miško. Rinktis liepė man: – Žiurėk kad tanki ir šakota butų. O dabar jau stovi papuošta žaisliukais, girlandomis. Mama iš spintos atneše saldainių ir leido pakabinti ant eglutes. Žinau ne visi saldainiai liks kaboti, labai jau skanūs buna pakaboje. Tuo metu tėtis, sedi ant lovos tarp kojų įspaudės puodą ir kirvio kotu trina aguonas. Taip, tuo didžiuoju kur malkinėj padėtas. Atsinėsė, švariai nuplovė ir suka dabar iš visų jėgų. Bet smagiausia bus tada kai tėtis baigs šį darbą ir leis mums, vaikams, nuo kirvio koto aguonų paragauti. Brauki

Lina JUODŽIUKĖ

Vakarienė

Kai baltos pusnys lauke už lango Užkloja žemę saldžiai pamiegoti, Susėdam tyliai mes stebuklo laukti, Tikėjimą ir viltį dovanoti.

Balta plotkelė motulės rankoj, Ir poteriai, kaip žirniai paberti,

Atlaūtas gabalėlis šventas, I širdi ji priimt turi.

Linkédami vieni kitiemis ramybęs, Gyvybęs žemei, žmogui, augalams, Dar palinkékime stiprybęs, Jaukumo šiemis namams.

Kad vėl sueitume prie švento stalo, Tikėjimo ir meilės vedini, O paplotelis baltas, šventas, Ilgai lydėtų mus šitam kely.

Martyna, Sobuva - Norvegija:

– Ankstyvas rytas, lauke dar tamsu. Reikia keltis, parnešti vandens į pirkią, užkurti pečius. Lauke šalta, su kiekvienu įkvėpimu jaučiasi vandens skonis. „Šaltis burnoje tirpsta“, pagalvoju sau.

Nešu kilimą išmušti!

Niekas neatsako, turbūt dar miega. Suvynioju didžiuilį ir sunkų kilimą, tempiu, kaip kokį medžioklės grobį, abejomis rankomis suėmus. Kieme, ant balto sniego, ištiesiu visu dydžiu ir pradedu mušti. Sniegas paruduojas, kilimo spalvos rūskėja akysė.

Viduje dar vės, pečius neįsikūrė. Kambarį kažkas krebžda. Pelė, kažkur ropščiasi tuščiavidure sieną. „Matyt, ir jai norisi arčiau pečiaus“, – nusišypsau. Pradeda brėkštį. Svečių šiandien nelauk, visi dirba, švarinasi, ruošiasi Kūčiai.

– Kada valgyt, močiu?

– I vakarą, vaikeli, dar anksti.

– Bet aš jau noriu.

– Pasminkas, pakeškim dar kartu. Dar porą valandų.

Ištraukiu iš po rankšluosčio kūčiuką, kaip mažą prizą už kantrumą. Kūčiukas létai trekši mažų dantukų kramtomas. Lauke vėl tamsu.

Puošiamės. Šventinis vakaras, šventiniai rūbai, šventinis išmuštas kilimas. Pečius smagiai ūžia, kambariuose šilta. Ar gali kas būti geriau? Paimu seną maldaknygę, surandu Kūčių vakarienės maldas. Ryt Kalėdos.

Žiemos istorija

*Ryškiai raudonos, susigrūdę ratu
Šermukšnio dovanos sunoksta,
Svirbelis ir strazdas praskrido kartu,
Uogaudami stebi, kaip temsta.*

*Pusnis ant pusnies kaip batono kalnai,
Dangus žvaigždes vos talpina,
Ateina laukimas ir gera, žinai,
Paskęsti ruošoj ir rutinoj.*

*Kyla į dangų ir leidžias, ir ritas,
Baltai, be planų ir bet kaip,
Galvotum, kad gal pastebėjo kas kitas,
O gal tik tai tau taip, nūnai.*

*Už lango, už stiklo – termometras šala
Ir kas gi paskolinis jam palta?
Nors gal iš tikrujų gerai, kad nubala,
Juk jam jau buvo taip lemta.*

Renkame Metų žmones ir „Metų projekta“

Baigiantis metams tradiciškai kviečiame prisiminti ryškesnius 2023 metų įvykius, pastebėti tuos Prienų ir Birštono krašto žmones, kurie, Jūsų nuomone, išsiskiria prasmingais, visuomenei naudingais darbais, yra verti pagarbos už kilnus ir nesavanaudiškus poelgius, kurie puoselėja gražius savykius su aplinkiniuose, nestokojā domių idėjų ir savo bendruomenėje skleidžia gėrį ir grožį. Rašykite mums, siūlykite savo kandidatus, vertus nominacijos „Metų žmogus“ ir prizų, skirtų pagerbti mūsų krašto šviesuoliams. Taip pat rinkite ir kandidatus „Metų projekto“ nominacijai.

Jau esame sulaukę mūsų laikraščio skaitytojų laiškų, skambučių, kuriuose minimos konkretios pavardės. Mūsų kraštui nusipelniusių žmonių rinkimuose yra **pasiūlyti pretendentai**:

- 1. Vaidotas Labašauskas – Prienų parapijos klebonas
- 2. Viktorija Bielevičienė – muziejininkė
- 3. Birutė Bartkevičiūtė – Prienų ir Birštono diabeto klubo „Versmė“ pirmininkė
- 4. Antanas Kisielius – Birštono Trečiojo amžiaus universiteto valdybos narys, kelionių ir renginių organizatorius
- 5. Asta Letkauskienė – aktyvi Siponių bendruomenės narė, kaimo teatro vadovė
- 6. Vytautas Lėckas – Prienų ir Birštono ūkininkų sąjungos tarybos narys, 2023-aisiais ūkyje pradėjės gaminti pieno produktus
- 7. Aurelij Urbonienė – Prienų socialinių paslaugų centro direktorė
- 8. Onutė Grigonienė – aktyvi Birštono bendruomenės narė, visada pasiruošusi padėti kitiems, atstovauti krašto bendruomenės interesams ir teisingumui
- 9.
- 10.

„Metų projekta“

- 1. Paminklinė skulptūra, skirta Stakliškių krašto partizanams ir jų rėmėjams atminti
- 2. „Anties sodo“ bendruomenės projektas „Prienai – tūkstančio upelių miestas“
- 3. Birštono viešosios bibliotekos organizuota Vaikų vasaros poilsio programa „Kas žmogiukio širdyje“.
- 4. Žvejybos tradicijų ir akvakultūros vystymui reikalingų sąlygų gerinimo projektas (Išlaužo dievo dvaro parkas)
- 5. Vaikų dienos centras „Aitvaro vaikai“
- 6. Veiverių parko renovacijos projektas
- 7. Memorialinio paminklinio akmens atidengimas Balbieriškyje, buvusioje žydų maldos vietoje
- 8. Škėvonų gūbrio pažintinio tako ir Vytauto kalno prieigų atnaujinimas
- 9.
- 10.

Mieli laikraščio skaitytojai, pildydamis anketa, galite pritarti jau pasiūlytom kandidatūroms, galite išrašyti ir kitų šviesuolių pavardes bei projektų pavadinimus. Pareikšti savo nuomone, užpildydamis anketa, galite iki gruodžio 30 d. Savo siūlymus galite siūsti ir el. paštu info@gyvenimas.info

Miško savininkai pabuskite – daug kur negalėsite ūkininkauti

Privačių miško savininkų asociacija (PMSA) kviečia mišku savininkus kreiptis dėl išvairių apribojimų miškų valdose.

Prieš Kalėdas dalis iš 250 tūkstančių privačių žemių ir miško savininkų gavo dovaną – laiškus apie iš palydovo nustatytas pelkes, aptiktus saugomus vabalus ar medžius miško valdose. Gan formaliai laiške užsimenama, kad už varžomą ūkininkavimą gali būti skirtos kompensacijos.

Tokių buveinių atsirado trečdalyje ūkininkų sklypų. Automatiškai tūkstančiams miško savininkų ženkliai nuvertėjo miškai, nes dėl atrastų saugomų vertybių dalinai apribojamas ūkininkavimas. Kitaip tariant – tai dalinė miško valdų nacionalizacija.

Saugoti gamtą reikia. Išpareigojimai Europos Sajungai irgi svarbu, tačiau privalu tinkamai kompensuoti ir už gamtos saugojimą. Kompensacijos pagal išankstinius Aplinkos ministerijos pažadus turėjo būti mokamos iš Europinių lėšų.

Norintys sužinoti apie savo miškų statusą, PMSA gali pakonsultuoti rūpimais klausimais, patikrinti, ar Jūsų valdoje yra ES svarbos buveinė bei kokia dalį sklypo ji užima. Taip pat gali už Jus parengti prašymus kompensacijoms gauti.

Norint gauti daugiau informacijos prašome kreiptis į Privačių mišku savininkų asociaciją el. p.: giedre@pmsa.lt arba tel. nr. 8 655 27 096.

Smurtas. Gruodžio 16 d. apie 17

val. 40 min. Birštone, Gojaus g., namuose, vyras (gim. 1973 m.) smurtavo prieš moterį (gim. 1973 m.). Itariamasis iš įvykio vietas pasišalino.

Gruodžio 18 d. apie 22 val. Prie- nų r., Veiverių mstl., konflikto me- tu neblaivus vyras (gim. 1973 m.).

smurtavo prieš merginą (gim. 2005 m.). Itariamasis buvo sulaikytas ir uždarytas į ilgalaišio sulaikymo pa- talpa.

Gruodžio 19 d. apie 21 val. 30 min. Prienų r., Šilavoto sen., Prien- laukio k., gyvenamojo namo kam- baryje, konflikto metu neblaivus (2.00 prom. alkoholio) vyras (gim. 1962 m.) smurtavo prieš neblaivią (2.46 prom. alkoholio) moterį (gim. 1958 m.). Itariamasis buvo sulai-

Gyvenimas

PARDUODA

Kietas kuras

Parduoda **MALKAS**, supjautas kala- dėlėmis, rastukais. Skubiai, nemo- kamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduodu sausas, kapotas malkas, laikomas po stogu, vežame ir mažais kiekiais. Medinius lauko tualetus, pavésines. Išrašome saskaitas. Tel. 8 648 61 061.

Nebrangiai parduodame įvairias skaldytas malkas. Tel. 8 614 97 744.

Išvairios prekės

Parduodami nauji šaldytuvai ir šaldikliai „Snaigė“. **Žiemos nuolaidos ir 5 metų garantija.** Pristatymas į namus nemokamas. Tel. 8 675 50 466.

Naminiai sviešiniai šakočiai, gry- bukai, karameliniai ir šokoladiniai „tinginiai“ – tik iš natūralių lietuviškų produktų, pagal senolių receptą. Svoris nuo 100 g iki 5 kg. Siunciame į Lietuvos miestus ir užsienio šalis. Tel. 8 650 43 159. **Lauros kepyklele.** (Adresas: Revuonos g. 48, Prienai).

PASLAUGOS

Pilnas pamatų įrengimas (nustum- dymas, polių gręžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpilymas). Tel. 8 620 85350.

Betonavimo, mūrinimo ir griovimo darbai. Tvorų montavimas. Tel. 8 600 96 399.

DURYS – PER 3 DIENAS!

„ŽMONIŠKOMIS KAINOMIS“

Gaminu duris – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniam pasta- tamams ir rūsiams. Dirbame ir žiemos metu. Tel. 8 653 93 193.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI:

šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, dujinių, vanduo-oras, kieto kuro katilinių įrengimas. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 8 640 39 204.

Gaminame betoną, kalkinį skiedinių, šulinio, kanalizacijos žiedus ir dangčius. Gelžbetoninė produkcija, metalo gaminiai. Suvirinimo ir tekinimo darbai. Vežame žvyrą ir smėlį, kranu paslaugos. Tel. 8 687 95 399.

Kaminų įdėklai: gaminimas, montavimas. Kaminų valymas.

Tel. 8 645 87 304.

kytas ir uždarytas į ilgalaišio su- laikymo patalpą.

Sukčiai. Gruodžio 18 d.

Alytaus apskr. VPK Prienų r. PK gautas vyro (gim. 1955 m.) pareiškimas, kad iš nepažįstamo numerio paskambinės rusakalbis asmuo iškalbėjo investuoti ir jis pervedė 2250 eurų. Išykis tiriamas.

Parengta pagal Alytaus AVPK pirminę informaciją

Reklama

Reklama

ĮVAIRŪS

Neįgalus, sunkiai vaikstantis 52 m. vyras ieško vairuojančio pagalbininko, kuris galėtų pagelbėti, palydėti į medicinos įstaigas ir kt. Tel. 8 645 09 793.

PERKA

Nekilnojamasis tortas

Brangiausiai Lietuvoje perkame miškus (brandžius, jaunus, mal- kinius, iškirstus), žemes, sodybas. Tel. 8 651 39 039.

Ieškau pirkti sodybą ar vienkiemį Prienų rajone. Tel. +370 684 73 181.

Perkame žemės ūkio paskirties žemę, mišką. Tel. 8 612 57 651.

UAB „GALVIJŲ EKSPORTAS“

PERKA VERŠELIUS.
TEL. 8 612 34 503.

SŪDUVOS GALVIJAI
brangiai perka kar- ves, jaučius, telyčias. Moka 6 - 21 proc. Sveria, pasiima, atsiskaito iš karto. Bitė 8 614 44 299, Telia 8 620 35 000.

UM
UTENOS MĒSA
SUPERKAME
GALVIJUS
8 620 33544

PERKA
GALVIJUS
KARVES, BULIUS, TELYČIAS
8 620 25 152,
8 800 08 801
ATSISSAKITOME IŠ KARTO!
Pagal skerdinę ir gyvą svorį. Brangiai mėsinius

SUTAUPYKITE IKI 300 EUR!
UŽSISAKYKITE DABAR, PRADĖKITE
MOKETI PAVASARI!
Buitinių nuotekų valymo įrenginiai (Walis, Feliksnavis, Buiteka, Traidenis, August, Švaistė, Biomax ir kt.)
GAMINTOJŲ KAINOMIS
Įrenginių projektavimo, montavimo, aptarnavimo darbai
10 metų garantija

GALIMybĖ PIRKTi
ISSIMOKETINAI!
Atvykstame nemokamai konsultacijai visoje Lietuvoje!
DIRBAME IR SAVAITGALIAIS
Tel. 8 686 80106

SIENŲ ŠILTINIMAS
užpildant oro tarpus
1 m³ kaina nuo 1,40 Eur
Tel. 8 675 7 73 23

ĮVAIRŪS

UAB „Topopprojektas“ matininkas Darius Statkevičius atlieka žemės sklypo, esančio Prienų r., Stakliškių seniūnija, Gerulų k. kadastrinius matavimus. 2024 011015 val. vyks šio žemės sklypo ribų paženklinimas ir derinimas. Prašome atsiliepti gretimo žemės sklypo, esančio Prienų r., Stakliškių seniūnija, Gerulų k., savininką (kadastrinis Nr. 6968/0004:0043), turto paveldėtojus arba jo igaliotus asmenis dėl ribų suderinimo adresu: Savanorių pr. 194-912, Kaunas arba tel. 8 662 40 124, topopprojektas@gmail.com

Po balto Angelo sparnu

Gruodžio 17 d. Strielčių biblioteka savo skaitytojus pakvietė į poezijos ir muzikos popietę „Po balto Angelo sparnu“ – pabūti kartu, pasiklausyti dainų ir posmų apie Kalėdas, žiemą, švenčių laukimą.

Popietę pradėjo į renginį atvykės klebonas **Vaidotas Labauskas**. Jis uždegė trečią Advento „Džiaugsmo“ žvakelę, primindamas, kad Adventas – susikaupimo, ramybės ir prasmingų darbų metas, o bibliotekininkė **Daiva Mockevičienė** visus kvietė sušildyti savo širdis gerais darbais, išsiesti ranką šalia esančiam, išgirsti, pamatyti, padėti vieni kitiems. Ji susirinkusiuosius paragino papuošti savo aplinką šviesa, apgaubti dėmesiu savo artimus žmones ir laukti gražiausiu metų švenčių.

Jaukią ir šiltą popietės nuotaiką kūrė Prienų globos namų meno vadovė **Valė Gustaitienė** su buvusiu operos solistu **Albertu Kapočiumi**. Jų atliekamus muzikinius kūrinius sujungė Globos namų gyventojos **Palmyros Laukaitienės** skaitomi poezijos posmai. Kanklémis skambino **Uma ir Šanta Stankevičiūtės**. Visus jaudino **Amritos, Umos ir Šantos Stankevičiūtės** ir **Milenos Ruseckaitės** atliekamos dainos apie Kalėdas ir švenčių laukimą.

Pasibaigus literatūrinei-muzikinei programai visi vašinosis arbata, imbieriniai sausainiai ir meduolieliai. Advento vainikus, kurie puošė baltomis staltiesėmis dengtus stalus, Angelus ir dekoruotus meduolius šiai šventei pagamino Strielčių bibliotekos skaitytojai **Elena Rasimaitė, Saulė Čepkevičiutė, Elzytė Kleizaite, Adrijus Brazionis, Viltė Tamulynaitė, Emilia Dudonytė, Lėja Bačkytė, Karina Marčiauskaitė, Ieva Bačkienė, Asta Orlė**. Už tai nuoširdu AČIŪ jiems tarė ne tik bibliotekininkė **Daiva Mockevičienė**, bet ir visi tądien susibūrė prie balto, kaip stebuklo laukimas, Advento stalo, gausiai nukloto gėriu, laukimu ir ramybė.

Žiemos sapnas

Ei, žiema! Kokia graži! Šypsokis. Tu – ne jis, o ji.

*Žiema pavogė spalvingus žiedus,
Pabalino žolę, pasiglemžė geltonus medžių lapus.
Kėnis, eglė ir pušis tvirtai atlakė žiema:
Išsaugojo žaliai spindinčius spyglius.*

*Nuo gilaus dangaus debesies iš savo guolio
Snaigė išvijo vėjas – niekadėjas.
Aplink šaltis ir spengianti tyla,
Net paukščiai dingę, čiulba iš kažkur...*

*Atmerk akis į protingo Angelo snaigę
Ji tylėjo stumdoma šalto vėjo,
Ar vienišą snaigę kas nors paguos,
Ar apkabins – pabučiuos?!*

*Lengvutės snaigės susikibę
Skleidė gaivinančią vėsą ir šaltį,
Šaltis kaustė žemę ir ilgesį
Pro vakaro rūką leidosi sutemos.*

*Ei, žiema! Kokia tu graži!
Ei, liūdes! Ar žiemą nebéra žiedų??
Pastovėk po gerumo medžiu – apsnigta pušimi,
Pasimėgauk kvapu, kurio tu pievoj neradai:
Pagalvė pušų kvepia ajerais ir medumi...*

Aldona Genovaitė Mažuolienė

Uždarų patalpų īrklavimo čempionate

Gruodžio 16 dieną Vilniuje vyko Lietuvos uždarų patalpų īrklavimo čempionatas, kuriame dalyvavę šeši Prienų kūno kultūros ir sporto centro īrkluotojai pagerino asmeninius rezultatus. Sportininkus treniruoja Valdemaras Vaitiekūnas.

BIRUTĖS 9

NAUJI BUTAI

SU VAIZDU Į NEMUNĄ

PRIENUOSE

Butai: 42 kv.m. - 101 kv.m.

Kaina: nuo 65 000 EUR

nuo 1160 EUR už kv.m.

GINTARĖ GENEVIČIENĖ

+ 370 604 933 50

Aukščiausios rūšies pavasariniems kainomis

Akmens anglis – palaida ir fasuota.
Pjuvenų briketai – beržo, uosio.
Durpių briketai – didmaišiuose.
Medžio ir durpių granulės – fasuotos.
Atvežame.

GRASTA Tel. 8 687 36216
Kęstučio g. 97, Prienai

Parduodame durpių briketus ir sveriame jūsų kieme. Tel. 8 659 85 001.

„Gyvenimas“ – laikraštis Jums ir apie Jus!

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internete skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisGyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

remia rubrikas
„Koks tu ir aš –
tokia Lietuva“
ir „Tai, kas
išaugina...“

Laikraštis išeina trečadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 4 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečadieniais –
1350 egz., šeštadieniais – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ